

GREGORIUS DECIMVSQVARTVS.

ordinationibus Apost. ac Monasterii, seu Domus & illius Ordinis, ac Universitatis prefatorum juramento, confirmatione Apost. vel quavis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque. Aut si Administratori & successoribus suis prefatis, vel quibusvis aliis communiter vel divisim ab Apostolica sit Sede indultum, quod ad praestationem vel pensionem alicujus minimè tepeantur, & ad id compelli, aut quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apost. non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem, & qualibet alia dictae Sedis indulgentia generali vel speciali, cujusvis tenoris existat, per quam presentibus non expressam, vel totaliter non insertam, effectus hujusmodi gratiae impediti valeat quomodolibet vel differri, & de qua, cujusque toto tenore habenda sit in nostris literis mentio specialis.

§. 14. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae absolutionis, erectionis, institutionis, suppositionis, submissionis, indulti, applicationis, appropriationis, reservationis, constitutionis, assignationis, decreti, voluntatis, statuti & mandati infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romae apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicae 1585. Kal. Januar. Pont. nostri anno 1.

URBANUS VII. PONT. CCXXXII.
ANNO DOMINI MDXC.

Urbanus Septimus, Civis Romanus, Joannes Baptista Castanea antea dictus, Patre Colino Januensi, Archiepiscopus Rosanensis, Presbyter Cardinalis tituli Sancti Marcelli: Creatus Romae 17. Kalend. Octobr. Anno Domini 1590. Vixit dies duodecim. Nullos creavit Cardinales. Obiit quinto Kalend. Octobris. Ejus cadaver in Basilica S. Petri sepultum fuit. Vacavit Sedes menses duos, dies octo.

Bullarii Magni Tom. II.

GREGORIUS XIV. PONT. CCXXXIII.
ANNO DOMINI MDXC.

Gregorius XIV. Mediolanensis, Nicolaus Sfondratus antea dictus, Patre Francisco, Presbyter Cardinalis tit. S. Ceciliae: Creatus Romae 9. Decemb. Coronatus 6. Idus ejusdem mensis, & anni 1590. Vixit menses decem, dies totidem. Creavit Cardin. 5. Obiit Romae in Palatio S. Marci, Idibus Octobr. anno Domini 1591. ejus Cadaver in Basilica S. Petri sepultum est in Sacello Gregoriano. Vacavit Sedes dies 14.

Confirmatio constitutionis Pii V. de non alienandis & infeudandis Terris & locis Sanctae Romanae Ecclesiae.

Hae Pii V. constitutio est 35. sup. ubi tibi indicavi ejus declarationes, & extensiones.

Eandem constitutionem certo modo declaravit etiam iste Gregorius in Consistorio secreto, sed eam declarationem rejecit Clemens VIII. ut inf. in sua const. 1. Ad Romani.

Adverte addita sup. lib. 1. ad Leon. 1. Const. 1.

GREGORIUS EPISCOPUS, Edita A. D. 1590.
Servus Servorum Dei: Ad perpetuam rei memoriam.

ROMANUS Pontifex; pro Pastoralis sibi devotus in juncti muneris debito, inter ceteras quas pro communi bono Christianae Reipublicae suscipit curas, etiam ad ea confirmanda quae ad statum Ecclesiasticum, & S. R. E. ditionem, etiam temporalem in partibus tuendam & conservandam, à praedecessoribus suis non minus prudenter ac sapienter, quam rite & rectè gesta & constituta fuerunt incumbere solet, & quo firmiter illa subsistant, & sanctius ab omnibus observentur, suae comprobationis & muniminis partes libenter ac maturè adhibet, prout in Domino conspicit salubriter expedire.

§. 1. Sanè jam pridem fel. record. Pius Papa V. praedecessor noster tenoris subsequenti literas edidit. Exordium Pii V. constitutio hic est indicata.

Omittitur insertio hujus Bullae, habes eum sup. Admonet.

NN II 2 §. 1. Nob

Confirmatio
de qua in
v. b. r. c.

§. 2. Nos igitur recol. mem. Gregorii XII. ac Sixti V. Rom. Pontificum similiter prædecessorum nostrorum exempla, ac primum in tuendis S. R. E. iuribus velum imitantes, eisdem literas, & in eis contenta quæcumque, ex certa nostra scientia, ac de nobis à Deo tributa potestatis plenitudine, tenore præsentium approbamus, confirmamus, atque etiam innovamus, easque, & ea omnia inconcussa, ac validissime firmitatis robur perpetuis futuris temporibus obtinere, & à cunctis quos illa quomodolibet concernant, inviolabiliter observari debere decernimus atque mandamus.

Nulli ergo omnino hominum liceat, &c. Si quis autem hoc attentari...

Dat. P. A. 1.
die 19. Dec.

Datum Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ 1590. Id. Januarii, Pontific. nostri anno 1.

II. Quod Congregatio Clericorum Regularium Minorum, & Theatini, prærogativis & privilegiis, & Theatini perfruatur.

Istam Congregationem approbavit Six. V. ut supra in sua bulla sacra. Et omnino gratias & privilegia, & immunitates Clemens VIII. die 1. Iunii 1592. sed bullam tanquam simpliciter confirmatam consilio prætermisit.

Dat. A. D.
1591.

GREGORIVS PAPA XIV.
Ad perpetuam rei memoriam.

Quodiam

Romanus Pontifex personarum Ecclesiasticarum quarumlibet, præsertim Regularium vota, Religionis propagationem & augmentum respicientium, ad exauditionis gratiam libenter admittit, prout conspicit in Domino salubriter expedire.

Petitis omnium privilegiorum aliorum concessionum Congregationi Presbyterorum qui Theatini nuncupantur. Hac vide sup. conf. 11. Clem. VIII. Exponi, cum ibi not.

Concessio Pontificis eorumdem privilegiorum.

§. 1. Sanè pro parte dilectorum filiorum Presbyterorum & Clericorum Congregationis Clericorum Regularium Minorum nuncupatorum nobis exhibita petitio continebat, quod cum ipsi cupiant pro illorum Congregationis augmento, ut ipsi in via Domini sub suavi Religionis jugo Deo dante plurimum proficere possint, omnia privilegia, gratias, facultates tam spirituales, quam temporales, ac indulta Congregationi huiusmodi concedi, nobis humiliter supplicari fecerunt, quatenus eorum desiderio huiusmodi annuere, aliasque in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignareremur.

§. 2. Nos igitur huiusmodi supplicationibus inclinati, omnia, & singula privilegia, prærogativas, concessionem, facultates, exemptiones, immunitates, indultas, indulgentias, & peccatorum remissiones, cæterasque gratas spirituales, & temporales, ac tam conjunctim, quam divisim, etiam per viam communicationis, vel extensionis, aut alias quomodolibet dictæ Congregationi Presbyterorum Theatinorum nuncupatorum, illiusque Generali, aliisque Superioribus, Officialibus, Ministris, & personis, eorumque domibus Regularibus quibuscumque concessa, ac quibus dicta Congregatio Theatinorum, ejusque domus Regulares, necnon Generales, Superiores, Officiales, Ministri, & aliz quæcumque illius personæ, de jure, usu, consuetudine, privilegio, aut concessione Apostolica, vel alias quomodolibet, etiam per viam communicationis, & extensionis utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, eidem Congregationi Clericorum Minorum, illiusque domibus Regularibus, necnon Præposito generali, aliisque Superioribus, officialibus, Ministris, & aliis quibuscumque illius personis nunc, & pro tempore existentibus, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò concedimus, illaque omnia, & singula ad dictam Congregationem Clericorum Minorum, illiusque domos Regulares, necnon Præpositum generalem, Superiores, Officiales, Ministros, & personas prædictas, itaut dicta Congregatio

Clericorum Minorum, ejusque Regulares domus, illorumque Generalis, Superiores, Officiales, Ministri, & personæ, nunc & pro tempore existentes, præmissis omnibus & singulis æquè & pariformiter, & sine aliqua differentia uti, frui, potiri & gaudere libere & licite possint, perinde, ac si singula præmissa illis specialiter & expressè, ac principaliter, non autem ad instar concessa, & præsentibus expressa, ac de verbo ad verbum, nihil penitus omisso inserta fuissent, auctoritate & tenore prædictis extendimus, illaque omnia & singula dictæ Congregationi Clericorum Minorum, illiusque domibus regularibus & personis prædictis communicamus.

§. 3. Decernentes præsentibus literas de subreptionis, aut obreptionis vitio, seu intentionis nostræ, vel quovis alio defectu notari, impugnari, aut alias quomodolibet infringi nullatenus unquam posse, sed illas semper & perpetuò validas & efficaces existere, suosque plenarios & integros effectus sortiri.

§. 4. Sicque, & non aliter per quoscumque Judices quavis auctoritate fungentes, etiam S. R. E. Card. & causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari & dehniri debere, irritum quoque & inane quicquid secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus nostris de non concedendis indulgentiis ad instar, ac quibusvis Constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ac dictæ Congregationis Theatinorum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis dictæ Congregationi Theatinorum, ejusque Superioribus & personis, sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus & insolitis clausulis, ac irritantibus & aliis decretis, in genere vel in specie, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, ac alias in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, quibus omnibus; illorum omnium tenores, ac si de verbo ad verbum inferrentur præsentibus pro sufficienter insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, hactenus serie specialiter & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 6. Volumus autem quod præsentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Superioris dictæ Congregationis Minorum subscriptis, & sigillo dictæ Congregationis munitis eadem prorsus fides in judicio, & extra illud adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Nulli ergo omnino hominum, &c. Si quis, &c.
Datum Romæ apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die 18. Febr. 1591. Pontif. nostri anno primo.

Moderatio duarum Constitutionum Sixti V. super receptione Novitorum illegitimatorum ad Ordines Regulares.

Quod Novitorum receptionem & educationem vide bullam Clem. VIII. infra num. 83. In suprema.

GREGORIVS EPISCOPVS, Servus Servorum Dei: Ad perpetuam rei memoriam.

Circumspecta Romani Pontificis providentia, ea quæ rationabilibus causis auctoritate Apost. sancita fuerunt, ipsa rerum experientia suadente, ex aliis interdum non minus justis causis moderatur & immutat, prout in Domino conspicit salubriter expedire.

§. 1. Sanè licet alias felic. record. Sixtus Papa V. prædecessor noster, nonnulla circa qualitates, modum, & formam admittendi Religiosos ad quoscumque Ordines, salubriter statuerit, in duabus desuper, prima videlicet sub Datum sexto Kalendas Decembris, Anno Tertio, & altera sub Datum duodecimo Calend. Novemb. Anno

Clausula præscripta

Clausula sublata

Clausula derogatoria

Transumptis

D. P. A. die 18. Febr. 1591.

III.

Edicta

Sixtus V.

Anno

GREGORIVS DECIMVS QVARTVS

901

Anno Quarto sui Pontificatus editis constitutionibus...

... nec alias sub ullis revocationibus comprehensa sint...

penam h... dignitates...

§. 2. Nos igitur ea quae docuit experientia salubriter...

§. 5. Ceterum cum accepimus, nonnullarum Religio-

superioribus Ordinum...

§. 3. Ita tamen, ut cum de recipiendis quomodocum-

§. 6. Decernentes, sic & non aliter per quoscumque...

Clausula...

§. 7. Non obstantibus praemissis, ac quibusvis aliis...

Clausula de...

Nulli ergo, &c. Si quis, &c. Datum Romae...

Dati P. A. S. die 15. Martii...

Damnatio Sponsionum, seu Excommisurarum, super...

I V.

De materia Cardinalium late dixi sup. ad consil. 50.

GREGORIVS EPISCOPVS, Servus Servorum Dei...

Edita A. D. 1591

Cogit nos depravata miseri huius saeculi corruptela...

Excom... m... m...

§. 4. Volumus quoque, ac statuimus, licet Generali...

perniciosa infere non perhorrescunt. Qualia multa cum ingenti animi nostri dolore sensimus manare ex frequentibus sponsonum istarum usu, quæ Excommittæ vulgò dicitur, super futura electione, aut vita & morte Romani Pontificis, aut promotionibus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium fieri cõsueverunt. Nam siue rem ipsam quæ nedum Ecclesiastica, sed & sacra & merè spiritualis est, spectemus, profanatio quædam rei sacre, & sacrilegium quoddam inde propterea committi videtur, dum electionibus & promotionibus sacris, ac planè spiritualibus, fors pecuniarum immiscetur, & turpissima nundinationis genus cohæret, siue gravissima peccata earum occasione perpetrari solita, & detrimenta inde provenientia, sponsones huiusmodi, quæ super prædictis fiunt, omninò damnandas & prohibendas, atque à Christi fidelium commercio prorsus exterminandas arbitramur. Multi siquidem cupiditate, aut metu iacturæ pecuniarum illicitis modis, directe vel indirectè, per se vel alium, electiones, seu promotiones impedire, aut retardare conantur. Alii eligendorum, aut promovendorum honorem, famam, & estimationem impiis, falsis, ac prorsus iniquis detractionibus, aut diffamationibus ledere, ac dilacerare non erubescunt. Orationes verò, & vota, ac pias preces Christiani populi, quas eo potissimum tempore, summo devotionis fervore, ex intimo cordis affectu, ab universo fidelium cœtu Deo Omnipotenti offerri par esset, ut huiusmodi electionibus, ac promotionibus Spiritus sanctus assisteret, non mediocriter hæc de causa impediri, perturbari, ac refrigescere neesse est, dum multi temporalibus lucris intenti, aut obliviscuntur quæ Dei sunt, aut certè desiderant sæpenuerò, & procurant ut eligantur non ii qui optimi sunt, sed ex quorum electione plurimum lucri se consecuturos animadvertunt. Nec desunt, qui innumerabiles fraudes, ac perniciosa mendacia, dolos & fallacias comminiscuntur, dum sponsonum pretia augere, aut imminuere, callidè & versute satagunt. Nonnulli quoque manifesta iniustitia peccant, dum ferè certi eorum qui eligendi, aut promovendi sunt, conventiones, seu sponsones ineundo, ab aliis id ignorantibus pecunias per fraudem extorquent. Multi præterea dum vana spe universum patrimonium suum in discrimen temerè deducunt, repenti & ex improvviso ad inopiam rediguntur, ex quo & abominabiles contra Deum blasphemiz, & plurima scandala, & peccata atrocita consequuntur. Quod autem deterius est, miseri quidam ad nefandas Dæmonum invocationes, ad prohibita sortilegia, damnataque divinandi genera confugiunt, ut futura, si id fieri posset, prænoscendo, minori cum periculo, aut quemadmodum ipsi vana spe decepti sibi persuadent, certiore eventum sponsones ineant. Illud denique omnibus notissimum est, magnum hoc esse avaritiæ fomentum, & ex eo vehementem quæstus cupiditatem, quandoque etiam in Ecclesiasticis, ac Religiosis personis excitari.

Hic idem Pii. in hanc de constitutione Pii IV. n. 63. In eligendis, omnes excommittas super vita, morte aut electione Summi Pont. vel promotione Card. ubique prohibet.

§.1. Nos igitur, qui hoc præcipuum munus ad pastorem nostram sollicitudinem maximè pertinere existimamus, ut gregem Dominicum fidei nostræ creditum ab omni offensione, atque æternæ vitæ periculo securum, in viam salutis, divina favente gratia, dirigamus, pestiferi huius morbi contagionem, priusquam in communem fidelium perniciem latius serpat, quantum in nobis est, tollere, necnon delicti & scandali inde ut plurimum provenientis occasionem penitus, & ubique submovere cupientes, ac simul æquum censentes, ut in quo frequentè, & graviter peccatur, id ad tollendum scandali periculum generatum, & per æquè omnibus interdicatur, felic. record. Pii Papæ Quarti prædecessoris nostri, qui pariter hoc ipsum super futura Pontificis electione fieri prohibuit, vestigiis inhaerentes, de tribus nobis à Domino potestatis Apostolicæ plenitudine, hæc nostra in perpetuum valitura constitutione damnamus & reprobamus omnes & quascumque sponsones, promissiones, stipulationes, conventiones, aut pacta, Excommittas vulgò dictas, quovis nomine, aut vocabulo appellatas. Quas siue per cedulas, ut aiunt, vel apochas, aut alio quocumque publicæ, aut privatæ scripturæ, aut chirographi genere, vel per Mensuriorum, aut Mercato-

rum libros, aut partias, ut dicunt, seu verbo sanctum data fide, aut facto deposito certæ pecuniarum summe, vel cuiusvis alterius rei pretio existimabili, aut alias quoquo modo, vel sub quavis nominati, aut innominati contractus forma, aut conditione, in eventum vitæ, aut mortis, vel futuræ creationis Romani Pontificis, tam eo vivente quam Apostolica Sede vacante, aut in eventum promotionum S. R. E. Cardinalium, posthac in quibusvis Christiani Orbis Regnis, Dominis, Provinciis, Civitatibus, Terris & locis, ubilibet gentium, aut locorum iniri quancumque contrigerit, ipsosque contractus, sponsones, aut pacta, si quæ post hanc nostram prohibitionem inita fuerint, vel etiam antea, quantum tamen vel quorum exitus adhuc expectantur, damnata prorsus, illicita & invalida decernimus, & declaramus, illaque ex nunc prout ex tunc, & è contra, harum serie rescindimus, & annullamus, ac ne de cætero fiant districtè interdicimus, & prohibemus. Decernentes ex eis tanquam damnatis, & reprobatis, etiam si juramento, quod pariter illicitum, & tanquam contra bonos mores præstitum nihil operati in hoc casu declaramus, aut instrumento in forma Cam. Apost. vel alias quomodolibet roborata fuerint, nullam prorsus obligationem oriri, nullamque actionem, realem aut personalem, aut Judicis officium in foro exteriori, neque extra illud, nec etiam quoad forum conscientie provenire, neque exceptionem, aut aliud quodcumque jus cuiquam competere.

§.2. Quinimò statuimus & declaramus, ex prædictis damnatis sponsonibus nullum talium pecuniarum dominium, etiam si soluta, aut data, seu remissa, vel condonata hæc de causa fuerint, cuiquam acquiri, sed quicquid pecuniarum, aut cuiusvis alterius rei in contractus, seu sponsones huiusmodi deductum fuerit, siue datum & acceptum, siue tantummodo promissum, vel ut præfatum condonatum, aut etiam ut ab aliis solvatur mandatum existat, eo ipso piis locis ejus Civitatis, aut Oppidi ubi sponsones ipsæ inita, vel ubi primum detectæ fuerint, etiam si prius alibi inita sint, acquisitum censeri, & ipsos contrahentes ad restitutionem, siue largitionem eidem piis locis in utroque foro teneri, & in foro exteriori ad id per Episcopum (cujus conscientiam super hoc oneramus) opportunis juris & facti remediis, etiam sub censuris & pœnis Ecclesiasticis cogi & compelli debere, & non solum procuratoribus, seu administratoribus, sed cuiuslibet personæ, actionem popularem nomine eorundem piorum locorum pro ipsis pecuniis consequendis competere. Ita tamen, ut si plura loca pia in Oppido, seu Civitate huiusmodi existant, inter ipsa loca is præferatur, & pecunias integrè lucratur, qui prior agere cœperit.

§.3. Nec componere, transigere, aut concordare cum ipsis delinquentibus, aut illis partem aliquam pœnæ remittere, aut condonare quoquo modo liceat, sed integrè ab ipsis locis piis exigatur: quod si de facto concordatum fuerit, tunc eo ipso concordia, compositio, aut transactio irrita sit & nulla, & actio pro reliqua summa non exacta ad alia loca pia devoluta censetur, donec pœna prædicta integrè ab ipsis transgressoribus fuerit persoluta.

§.4. Personas verò Ecclesiasticas, si quæ forsitan, quod non credimus, tale aliquod pactum, aut sponsonem contra hæc nostram prohibitionem inire præsumperint, tam sæculares quam cuiusvis Ordinis, aut Militiæ regulares, cuiuscumque status, gradus, vel conditionis fuerint, etiam si Episcopali, Archiepiscopali, Primatiali, Patriarchali, aut alia quacumque, etiam S. R. E. Cardinalatus præfulgeant dignitate (præter supradictam, & alias in præfenti Constitutione contentas pœnas) omnibus, & quibuscumque per eas obtentis beneficiis, cum cura & sine cura, sæcularibus, & quorumvis Ordinum, aut Militiarum regularibus, ex tunc eo ipso per præfentes in utroque foro privamus, & privatas, ac ad illa & quæcumque in posterum obtinenda, perpetuò inhabiles & incapaces declaramus, eaque omnia juxta præfentem Constitutionem ipso facto vacare, deque illis liberè per Sedem Apost. vel per ordinarios Collatores aliis providere posse, ac etiam si alioquin nostræ, & Sedis Apost. seu Rom. Pontificis tantum dispositioni ex quavis reservatione

tionem generali, etiam in corpore juris clausa, seu alias quomodolibet reservata, seu affecta fuerint, nihilominus per ordinarios Collatores, ad quos eisdem reservationibus, seu affectibus Apostolicis cessantibus pertineret, liberè & licitè conferri, & de eis perinde ac si reservata, aut affecta non essent, disponi posse volumus & declaramus.

§. 5. Vtcrius etiam in eos, qui talia patrare, & huiusmodi Constitutioni contravenire præsumpserint, tam si prædictis, quæ hic pro expressis habeantur, quam si quibusvis mundanis, etiam Ducalibus, Regiis, Imperialibus dignitatibus fungantur, ac etiam in eisdem, vel alios, quid in Terris, locis, Civitatibus, ac Dominicis sibi subiectis, tacite vel expresse fieri permiserint, eorumque Consiliarios, Magistratus, Potestates, Gubernatores, Præfectos, aut Locatenentes, eorumque singulos, qui pariter consensum, auxilium, consilium, vel favorem in præmissis præstiterint, ac in quoscumque proxenetas, vel intermediarios, excommunicationis sententiam per eandem præsentem ferimus, & promulgamus; eosque ipso facto absque aliqua monitione, aut declaratione, seu iudicis decreto aut ministerio, excommunicationis sententiam incurrere volumus, à qua quærum nullus ab alio quàm à Romano Pontifice pro tempore existente, nisi in mortis articulo, & quoad eos qui pecunias, vel aliud quidpiam præmissorum occasione perceperint, etiam prævia restitutione integra pecuniarum ejusmodi occasione perceptarum, absolvi possit aut debeat.

§. 6. Sicque in omnibus & singulis superius expressis, per quoscumque Iudices, ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. Romanæ Ecclesiæ Cardinales, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, in quavis causa & instantia iudicari & definiti debere, irritum quoque & inane decernimus, si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari. Quocirca universis locorum Ordinariis, ubilibet constitutis, per Apostol. scripta mandamus, ut præsentem literam in suis quisque Ecclesiis, Civitatibus, Diocæsiibus, & locis ab omnibus inviolatè observari curent. Et contra quoscumque præsentis Constitutionis transgressores ad declarationem censurarum, & penarum huiusmodi procedant, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis.

§. 7. Non obstantibus quibusvis constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ac Cancellariæ Apostolicæ regulis, necnon Regnorum, Provinciarum, Civitatum, Oppidorum & locorum juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus, etiam quantumvis longissimo tempore observatis, ac legibus etiam municipalibus, & pragmaticis, aliisque sanctionibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, quorumcumque tenorem existant, per quæ præsentibus non expressa, vel ad verbum non inserta, effectus earum impediti valeat vel differri, & de quibus, quorumque totis tenoribus habenda sit in nostris literis mentio specialis. Aut si aliquibus communiter vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

§. 8. Cæterum ut præmissa, ac eadem præsentem literam ad eorum quorum interest, notitiam deducantur, nullusque possit aliquam illorum ignorantiam prætere, vel excusationem allegare, volumus ut eadem præsentem in Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe, ac Cancellariæ Apostolicæ valvis, & acie Campi Floræ, per aliquem ex Curforibus nostris affixæ, copia illarum ibidem dimissa, ab eadem die, quoad eos qui in Vrbe sunt, quo verò ad eos qui ultra montes sunt, post viginti dies, quoad eos qui ultra montes, post duos menses à die publicationis prædictæ numerandos, omnes & singulos perinde intimant, & ardeant, ac si illis ipsis fuissent personaliter intimatæ. Quodque earum exemplis etiam impressis, manu Notarii publici & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem profus fides

adhibeatur in iudicio & extra, quæ ipsis præsentibus originalibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ. Nulli ergo omnino, &c. Si quis, &c.

Datum Romæ apud S. Petrum, anno Incarn. Dominicæ p. a. r. 1591. 12. Kal. Aprilis, Pont. nostri anno primo.

Anno à Nativitate Domini 1591. Indictione 4. die vero 28. mensis Martii, Pontificatus Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D. Gregorii divina providentia Papa XIV. anno 1. rescripta litera Apostolica affixæ, & publicata fuerunt ad Valvas Basilicæ principis Apostolorum de Vrbe, Cancellariæ Apostolicæ, & in acie Campi Floræ, ut moris est, per nos Joannem Gance, & Catharinum Mandi Curf. Pompeius Guerra Mag. Curfor.

Confirmatio exemptionis Fratrum Militum Sancti Ioannis Hierosolymitani, eorumque Familiarium, & cetera à solutione decimarum, & aliorum onerum, & extensio facultatis M. Magistri & Conventus, quoad dispositionem beneficiorum. Ac præservatio Ordinariorum quoad personarum curam animarum habentes.

Hanc exemptionem, & præservationem firmavit primo loco Pius V. in sua constit. 77. Et si cuncta, sup. ubi videas quæ notavi.

G R E G O R I V S P A P A X I V. Ad futuram rei memoriam.

Quanta Christianæ Reipublicæ commoda atque ornamenta omni tempore attulerit Hospitalis Sancti Ioannis Hierosolymitani amplissimus Ordo, insignia quæ assidue præstitit pietatis & charitatis officia, jam latè testantur, summo ardentique studio, vel initio nascentis Ecclesiæ in Civitate Sancta Hierusalem, in qua Christi pedes steterunt, & ubi Deus Rex noster ante sæcula salutem in medio terræ dignatus est operari, complexa, & usque modo, prout tempora tulerunt, variis in locis continuata, quæ nunc potissimum elucet eo in Hospitali, quod in insula Melitæ B. Pauli Apostoli, cuius instituta est, multis celebrata miraculis, ab eo Ordine constitutum fuit, in quo ejusdem Pauli auctoritate personæ eius Hospitalis eorum gerentes re ipsa comprobant, jactis fidei & spei fundamentis, inter præcipuas virtutes quæ Theologicæ dicuntur, charitatem principem obtinere locum, neque his piis actionibus, quas iisdem assiduis officiis, & hospitalitatis studiis in proximos exercent, planè secundæ aut postremæ sunt res ab eis ad divini nominis gloriam & exaltationem præclare gestæ, quarum longè lateque fama pervagatur, dum tanquam veri Christi athletæ Machabeorum æmulati morem assumpta galea salutis adversus Christiani nominis hostes, & præsertim impios Mahometis sectatores arma sumunt fortiterque dimicant. Nos igitur Religionem floridam paternis contemplantes affectibus, ea quæ eis pro eorum prospero statu, commodo, & quiete per Romanos Pontifices prudenter concessa reperimus, ut illibata firmaque perpetuè subsistant, libenter approbationis nostræ munimine roboramus.

§. 1. Cum itaque, sicut accepimus, licet aliàs fel. rec. Leo X. Clemens VII. Paulus III. & Pius V. Gregorius XIII. & Sixtus V. Romani Pontifices prædecessores nostri, inter alia privilegia & indulta dilectis filiis Magistro & Conventui Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani à Sede Apostolica concessa, eundem & pro tempore existentem Magistrum, Bajulivos, Castellanos, Empostes, Priores, Præceptores, Milites, Familiares, aliasque personas Hospitalis huiusmodi, necnon eorum Subditos, Vassallos, Colonos, & Servitotes, & alios in eorum obsequiis, & dicti Hospitalis beneficiis quomodolibet nuncupatis existentes, etiam presbyteros eorum animarum exercentes, quandiu illam exercent, & in illorum obsequiis forent, illorumque ani-

in eis

clausula

clausula

clausula

p. a. r.

die 21. Martii

Publicatio

V.

Edita An. D. 1591.

Præmissis

Privilegio multorum concessio à prædecessoribus, & præsertim à solutione decimarum &c.

examen quale requiritur in negotio tanti ponderis, declaramus ac statuimus, non esse in vita ac doctrina promovendi investiganda eam rationem adhibendam, ut ab ipso promovendo articuli offerantur ac testes producantur, sed oportet ut Prælatus qui munus inquirendi suscepit, articulos conscribat, atque ipse ex officio suos illos testes vocet atque examinet, quos de rebus inquirendis sincerum, ac fidele testimonium daturus esse existimet. Verum ut inquisitio prædicta facilius ac plenius perfici atque expediri queat, utile erit, si Prælatus qui inquisitionem facturus est, vel à promovendo, vel ab aliquo alio curæ curet schedulam, in qua sint ordine descripta nomen promovendi, cognomen, patria, parentes, ordo, gradus, professio, functio, si quam is forte exercuit, loca in quibus aut Theologiæ, vel juri canonico operam dederit, aut longo tempore versatus fuerit, denique amici ac familiares, qui tam ipsum quam parentes eius intime norint. Quod si promovendus documentum aliquod exhibere voluerit, unde ipsius ætas, gradus, dignitas, sacri ordines, functio, officia, muneraque aut aliquid ejusmodi comprobetur, admittendum ac processui inferendum erit, modo documentum publicum, seu authenticum fuerit.

Quis testis de supra rescripti possit.

§. 8. Illud quoque prohibendum censuimus, ac expresse prohibemus, ne ad testimonium dicendum de fide Catholica, vita moribus, doctrina, atque aptitudine, ad regendam Ecclesiam quilibet homines admittantur, sed viri tantum graves, pii, prudentes, docti, qui de qualitatibus promovendorum rectum iudicium ferre valeant, ac ut supra diximus, sincerum, ac fidele testimonium dare velint. Proinde tam cognati, ac nimium familiares, quam inimici atque æmuli excludendi erunt. Porro testes ejusmodi, Prælatus qui examen seu inquisitionem habiturus erit, seorsum ac sigillatim examinabit; & si quando judicaverit expedire, eis ad memoriam reducet tum juramenti vim, & perjurii gravitatem, eosdem etiam serio, & graviter admonet, ipsos reos futuros apud Omnipotentem Deum eorum omnium, quorum vel committendo vel omitendo rei erunt, qui promoventur, si vel falsa narrando, vel reticendo vera in causa erunt ut homines indigni, vel minus idonei ejusmodi Ecclesiis præficiantur. Diligenter etiam testium qualitates cognoscere studebit, ac potissimum quam sint ad promovendos affecti, ut inde conciat utrum ex affectu, an ex veritate testimonium dicant. Denique cum testes de qualitatibus promovendi interrogabit, dabit operam, ut quoad ejus fieri poterit, omnia & singula quæ ad prædictam inquisitionem facere videbuntur, per ipsos exprimantur.

Qualitates que promovendorum qua probari debeant. Non ab eis videri possit consilii. §. 8. supra.

§. 9. Quamvis autem qualitates omnes promovendorum, quæ in generalium Synodorum decretis, aliisque canonicis sanctionibus continentur, probe cognita esse debeant iis, quibus inquisitionis officium demandatum est, quales sunt natum esse ex legitimo matrimonio atque ex parentibus Catholicis, annum trigessimum jam explevisse, sacris ordinibus, saltem ante sex menses initiatum esse, gradum Doctoratus, aut Licentiæ in Theologia, vel jure Canonico, aut certe publicum alicujus Academiae testimonium obrinuisse, quo ad alios docendos idoneus esse declaratur, ad hæc in Ecclesiasticis functionibus diu esse versatum, item fidei puritate, innocentia vitæ, prudentia, usu rerum, integra fama, doctrina denique præditum esse; tamen quia circa doctrinam plures fraudes committi solent, sæpe contingit, ut nonnulli scientia vacui de solo Doctoris titulo, aut privilegio glorientur, volumus ut de eorum etiam doctrina diligenter inquiretur, qui vel Doctoratus, aut Licentiæ titulis & privilegiis gaudent, vel etiam à publicis Academiis testimonium habuerint, quod idonei essent ad alios docendos, nisi forte aliquorum insignis doctrina ex publica ipsorum functione notoria esset. Ita verò inquisitio faciendâ erit, ut quibus in locis, quanto tempore, & quo fructu Theologiæ, vel juri canonico promovendus operam dederit cognoscatur. Et quoniam in quibusdam Provinciis nulla sunt studia generalia, neque ullæ publicæ Scholæ, neque usus habet ut qui studiis operam navant, ullis Doctoratus, aut licentiæ infi-

gnibus decorentur, declaramus in ejusmodi locis sufficere, si testimonio victorum graviss, & sacre Theologiæ, vel juris Canonici peritorum constet, promovendo, & scientia Theologiæ vel Canonum vere poltere, ut idonei sint ad ea docenda, quæ populum Christianum scire oportet, ac muneris sibi injungendi necessitati valeant satisfacere. Testes præterea deponant se de scientia promovendorum certos redditos esse ex eo, quod prædictos promovendos specimen suæ doctrinæ publicæ vel privatiæ dedisse cognoverint. Quod autem ad Regulares pertinet, cum ad Ecclesias Cathedralis promovendi fuerint, ne fraus ulla subrepere possit in eo quod idem Tridentinæ Concilium statuit, ut regulares à suis Superioribus sufficientis doctrinæ testimonium habeant. Declaramus nomine Superiorum eos dumtaxat intelligendos esse qui nullum sui Ordinis Superiorem agnoscunt, sive ii cujusvis Ordinis Abbates, Magistri, aut Ministri, Præpositi generales, aut quarumlibet Congregationum Præsidentes, sive Definidores, aut Visitatores Capitulum generale representantes, sive alii quocumque vocabulo nominentur, & in eorum absentia ipsorum Vicarii, seu Commissarii generales, vel in Romana Curia Procuratores Ordinum, aut Congregationum generales in hac parte succedant. Et nihilominus præter Superiorum testimonium, quæ fidem facient ejusmodi regulares ad alios docendos idoneos esse, volumus ea servari, quæ de iis diximus, qui publicum suæ doctrinæ ab aliqua Academia testimonium habent, ut videlicet serio inquiretur an regulares ad Cathedralis Ecclesias promovendi, eos progressus in studiis fecerint, qui in futuro Antistite requiruntur.

§. 10. Post inquisitionem verò de fide, vita, moribus, doctrina, & prudentia promovendi, necnon informationem de statu Ecclesiæ, aliisque necessariis rebus, quæ pariter coram superius expressis Prælati juxta ejusdem Concilii decreta fieri debet, professio fidei Catholicæ à promovendo faciendâ erit, quam quidem ab eo dumtaxat recipiendam esse declaramus, ad quem inquisitio pertinet, nisi forte qui professionem emisit, à Prælato inquirente longè distet, tunc enim is Prælatus ex subdelegatione inquirentis, professionem admittere debet, cui promovendus vicinior erit: quod idem intelligatur de informatione de statu Ecclesiæ accipiendâ, si quando contingeret, ut in aliqua Provincia sive Regno esset Ecclesia in qua sit promovendus. Recipiet autem Prælatus professionem promovendi, præsentem Notario publico, ac testibus, atque eam à se admittam, ac receptam propriæ manus subscriptione testabitur. Is quoque qui professionem ejusmodi fecerit, in eo loco ubi proprium nomen profitentis exprimi solet, nomen suum manu propria adscribet. Denique his peractis, Notarius publico instrumento fidem faciet de professione prædicta, adhibitis testibus, ut præfertur. Vbi verò totum examen seu inquisitio de persona promovenda perfecta fuerit, ea in instrumentum publicum redacta, cum toto testimonio ac professione fidei emissa, ad hanc sanctam Sedem, ut Concilium statuit, quamprimum clausa & obsignata in forma authentica transmittenda erit. In qua re observari volumus, ut professio fidei iisdem omnino verbis descripta sit, quæ in ea forma continentur, quam felicis recordationis Pius Papa Quartus prædecessor noster statuit observandam, & ut Prælatus, qui instructionem, examen & inquisitionem fecit, vel per literas separatas, simul tamen cum processu mittendas, vel per subscriptionem dicti processus significet, quanta fides testibus examinatis, eorumque dictis & scripturis productis suo iudicio habenda sit, simul etiam quid de promovendo ipse sentiat.

Alia prædicta etiam in inquisitione de statu Ecclesiæ, & in Concilio de statu Ecclesiæ, & in bulla de promotione subejectis bullam 21. num. qua est.

§. 11. Processus autem sic formati, & ad Curiam transmissi, à Cardinale cui proponendi manus incumbet, & à tribus Prioribus Ordinum Cardinalibus, ut moris est, juxta formam Concilii prædicti subscribentur & expeditentur. Volumus autem, ut Cardinalis relator moneat promovendum, si præsens in Curia fuerit, ut juxta Concilium Lateranen. novissimè celebratum, omnes Cardinales, sive majorem partem Collegii adeat antequam Ecclesiam proponat, ut quæ à referente Collega sint audituri, occulta fide quantum ad personam promovendi attinet, cognoscere possint.

Inquisitione processus in Curia, & in Curia sua ex parte hanc prædictam.

GREGORIUS PAPA XIV. Ad perpetuam rei memoriam.

§. 12. Hæc porro omnia, quæ de promovendis ad Ecclesias Cathedralis dicta sunt, ad eos etiam pertinere, atque in eorum promotione servanda esse declaramus & decernimus, qui nominati, presentati, aut electi fuerint ad dignitates Abbatiales, ac Prioratus, seu Præpositatus, Monasteriorum regimina, aut alias regularium cujuscvis Ordinis, aut etiam secularium præfecturas; de quibus consistorialiter provideri consigerit; atque eos præsertim, quibus præter curam & regimen Monachorum aut canonicorum, clericorumque regularium vel secularium annexa est in populam jurisdictio spiritualis, vel temporalis; excepta tamen ætate circa quam nihil innovamus.

§. 13. Quo verò ad doctrinam, cum generalia Concilia non stant ut personæ promovendæ ad regulares dignitates, Doctoratus, vel licentiæ gradum suscipere, vel publicum testimonium ab Academia aliqua habere teneantur, & tamen æquum sit, ut ea doctrina polleant quæ onus sibi imponendum sustinere valeant, declaramus & statuimus, ut Prælati qui inquirendi munus suscepturi sunt, studiose ac diligenter inquirent super doctrina ejusmodi personarum, juxta modum & formam superius præscriptam, ut nos & pro tempore futuri Romani Pontifices, habita de illis vera informatione per processum qui ab inquirentè transmittetur, certò statuere ac judicare possimus, an persona promovenda verè sit talis qualem dignitas illa ad quam provehenda est, exigit & requirit.

§. 14. Hortamur verò in visceribus Domini nostri Jesu Christi, ac paterna charitate monemus eos omnes, qui ab hac sancta Sede nominandi, presentandi, vel etiã eligendi futuros Episcopos vel Abbates jus habent, ut seridè apud se cogitent quanti momenti sit hoc negotium, ex quo salus animarum, tranquillitas Reipublicæ, incolumitas Religionis, propagatio fidei, aliaque permulta & maxima bona dependent. Illud etiam sæpè & sæpius ad mentem revocent, quod sancta Tridèntina Synodus admonet, nihil se ad Dei gloriam, & populorum salutem utilius posse facere quàm si bonos pastores, & Ecclesiæ gubernandæ idoneos promoveri studeant, eosque alienis peccatis cõmunicantes mortaliter peccare, nisi quos digniores, & Ecclesiæ magis utiles ipsi judicaverint, non quidem precibus vel humano affectu, aut ambientium cupiditatibus, sed eorum exigentibus meritis præfici diligenter curaverint. De nominandis verò, presentandis, vel eligendis ad regulares dignitates, præter ea quæ superius observanda esse declaramus, illud quoque patèntis his nostris hortationibus & monitionibus adjiciendum censuimus, ut nominationis, præsentationis vel electionis jus habentes, eos eligere studeant atque omninò contentur, qui non modo eundem Ordinem sint ante professi, sed in eodem etiam satis diu laudabiliter versati; neque enim decet, ut Magistri aliorum esse incipiant, qui non fuerint ante discipuli, & subditis imperare præsumant, qui prius non didicerint Superioribus obedire.

§. 15. Eos denique qui vel examinando, & inquirendo, vel testimonium ferendo, operam suam in hac re præstabant, seridè admonemus, ut ea fide ac diligentia in negotio tanti momenti versentur, ut à Deo & à nobis laudem pro bono opere expectare valeant.

§. 16. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ prohibitionis, voluntatis, declarationis, decreti, statuti, hortationis, & monitionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Dat. Romæ in Monte Quirinali, Anno Incarnationis Dominicæ 1591. Idibus Maii, Pontificatus nostri Anno primo.

VI. Statuitur, & decernitur, ne Capucini possint vel debeant Laicorum & Clericorum confessiones audire.

Decet Seraphicam Religionem Sancti Francisci Ordinis Fratrum Minorum liberum Domino famulatum exhibere; & à secularium, quantum fieri potest, conversatione se jungi, ut ab humili humanæ actionis quasi solo ad arcem contemplationis remotis impedimentis, ascendat, ubi in spiritu, & veritate facilius Dominum adoret. Oratio enim per solitudinem quietius concipitur, & per meditationem altius extollitur, & ita quod fides credit, spes, & charitas tutius orat: Spiritualis verbè anima duabus quasi alis in Cælum elata etiam Deo propinquius conjungitur, & cœlestis beatitudinis specimè in hac carne quodammodo degustat. Nos igitur ne optimam partem, quam dilecti filii Fratres Congregationis Capucinorum Ordinis Minorum nunçiatorum elegerunt, importuna secularium rerum administratio impediatur, aut mundanarum occupationum cura distrahat, providere præ nostra Pastoralis sollicitudine satagenes, ad dicti ordinis etiã constitutionum confirmationem Motu proprio & ex certa nostra scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine hac nostra perpetuò valitura Constitutione statuimus & decernimus, nullum posthac Ordinis præfati Religiosum posse, vel debere in Laicorum utriusque sexus, & Clericorum secularium quacumque dignitate, & præminèntia, atque auctoritate, & facultate suffulti sint, confessionibus occupari, vel confessiones eorum audire, etiam si ad id faciendum à superioribus Ordinis, aut Protectore, aut etiam à nobis, & ab ipsa Apostolica Sede quomodolibet, & sub quacumque verborum forma licentias habitenus obtinuerint, quas auctoritate presentium revocamus, cassamus, & annullamus. Decernentes nihilominus irritum, & inane quicquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 1. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut presentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica cõstitutæ munitis eadem, quæ presentibus adhiberetur, fides adhibeatur.

Dat. Romæ in Monte Quirinali, sub annulo Piscatoris, die prima Junii 1591. Pontificatus nostri Anno primo.

M. Vestrius Barbianus.

De immunitate Ecclesiarum, quibusdam exceptis casibus, inviolabiliter observanda.

Ad hoc habes etiam dispositionem Conc. Trident. sess. 25. cap. 20. & Bullam 1. Ioan. XXII. Ex parte, sup. ubi notavi.

GREGORIUS EPISCOPUS Servus Servorum Dei: Ad perpetuam rei memoriam.

Cum aliàs nonnulli prædecessores nostri, & præsertim fel. record. Sixtus Papa IV. necnon Pius etiã V. sancto zelo ducti diversas facultates & indulta extraherent etiam in casibus quibusdam à jure non permissis, ex Ecclesiis criminosos & delinquentes, compluribus secularibus Principibus, eorumque Curis & Magistratibus sub variis modis & formis concesserint, prout in illis plenius continetur.

§. 1. Experientia postmodum docuit, tum diversitatem & differentiam hujusmodi indultorum, tum quia plerique eorundem Principum Ministri; ex hoc ipso illa diversimode, etiam latius quam par erat, & ad suum libitum interpretandi occasionem arripuerunt, illisque abuti cœperunt, subortam esse non mediocrem in aliquibus locis, libertatis & immunitatis Ecclesiasticæ perturbationem & confusionem; alibi verò ne ipsos quidem laicos indultis hujusmodi uti voluisse, aut potuisse, quod populis inveterata erga Ecclesias reverentia devotis, & assuetis, scandali potius quam quietis occasionem præberent.

Supra...

Supra...

Supra...

Supra...

Edita An. D. 1591.

Supra...

Supra...

D. P. A. i. die 1. Junii

VII.

Edita An. D. 1591.

Supra...

Supra...

preberent. Aliud etiam absurdum sponumere, sequum est, ut infimæ interdum conditionis laici, non modo juris, sed etiam literarum penitus ignari & imperiti, dum quosdam potestates, aut Ministri Curie secularis in aliquo Castro, aut Oppidulo jurisdictionem exercebant, facultatem & indulgentiam hujusmodi limites longè excederent, eaque suo arbitrato in sensus minus rectos, & ab intentione eoncedentis omnino alienos detorserint, & illorum prætextu quicquid sibi in mentè venit attentare præsumpserint, in grave jurisdictionis & immunitatis Ecclesiasticæ præjudicium, locorum, & personarum divino cultui dicendum contemptum, ipsius divinæ majestatis offensam, & scandalum plurimorum. Quare pro commissis nobis à Domino Pastoralis officii munere, prædictis absurdis & scandalis obviare, ac differentias hujusmodi ad uniformem regulam reducere, omnemque dubitandi, ac perperam interpretandi occasionem dilucida declaratione submovere, abusus tollere, & ne Ecclesiastica jura plene cõsulcentur & negligantur, opportunè providere decrevimus, prout etiam dictus Sixtus prædecessor noster iisdem de causis motus statuere decreverat, licet morte præventus hoc adimplere nequivisset; ita tamen, ut quando præsens temporum calamitas, & nimia, quæ jam invaluit perverforum hominum malitia id exposcit, aliquid, etiam ad terrorem delinquentium, & ad coercenda illorum facinorosa, ultra id quod præfata illa majorum nostrorum disciplina, & vetus factorum canonum norma præscripserat in quibusdam casibus congrua moderatione adhibita, permittamus.

Hic itaque Pont. hujusmodi facultates revocavit. & immunitatem Ecclesiarum observari præcipit.

§. 2. Hac itaque nostra perpetuè valitura constitutione omnia & quæcumque privilegia, indulta, & gratias, tam per prædictum Sixtum ac Pium Quintum, quam alios quoscumque nostros prædecessores, aut nosmetipsos Sedemque Apostolicam, ejusve Legatos, super abducendis, vel extrahendis ab Ecclesiis, Monasteriis, Sacellis, domibus regularibus & secularibus, locisque sacris aut religiosis, aliasque in casibus à jure permisis, hominibus certorum tunc expressorum vel non expressorum criminum reis, aut fraudulentis decoctoribus, etiam in odium certorum delictorum, & pro bono, pace, & quiete publica, & ex causis urgentissimis ac necessariis & æquipollentibus casibus in jure expressis, atque ex paritate, identitate, aut majoritate rationis extensis, perpetuè vel ad certum nōdum elapsum tempus, seu ad vitam alicujus Principis, aut beneplacitum, seu alias quomodolibet concessa, etiam iteratis, aut multiplicatis vicibus approbata, & innovata ac usu recepta, literasque Apostol. sub plumbo, aut in forma Brevis, seu alias quomodocumque desuper confectas, quarum tenores hic haberi volumus pro expressis, ac ad verbum insertis, sublata penitus omni differentia, ita ad unam tantum formam reducimus, & moderamus.

Certis tamen casibus expressis exceptis, in quibus laici delinquentes Curia seculari veniunt de bono. Quod hanc etiam supra. conf. Ioan. XXII. cit. in rubr.

§. 3. Ut laici ad Ecclesias, locaque sacra, & religiosa prædicta confugientibus, si fuerint publici latrones, viatorumque grassatores, qui itinera frequentata, vel publicas stratas obsident, ac viatores ex insidiis aggrediuntur, aut depopulatores agrorum, quive homicidia, & mutilationes membrorum in ipsis Ecclesiis earumve Cœmeteriis committere non verentur, aut qui proditoriè proximum suum occiderint, aut assassinii vel hæresis, aut læsæ Majestatis in personis ipsiusmet Principis rei, immunitas Ecclesiastica non suffragetur. Sed universis & singulis venerabilibus fratribus nostris Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, cæterisque Ecclesiarum, & Monasteriorum Prælatibus, tam secularibus quam cujusvis Ordinis regularibus, districtè præcipiendo mandamus, & præcipimus, ut laicos in casibus prædictis delinquentes, ad eorum Ecclesias, Monasteria, domos, & alia loca prædicta, sacra, seu Religiosa respectivè confugientes, & in eis se recipientes atque morantes, qui prædicta delicta, eorumve aliquod iudicio suo commississe videbuntur, quando à Curia seculari fuerint requisiti, & quilibet eorum fuerit requisitus, Ministris, & Officialibus Curie secularis absque irregularitatis nota, aut alicujus censuræ Ecclesiasticæ incurtu tradi, & consignari curent, & faciant, & quilibet eorum curet & faciat.

Et Curia sa

§. 4. Ne autem Curie secularis prædictæ Ministri fa-

cultate illos per se & propria auctoritate extrahendi, & abducendi sibi olim, ut præferebat, arbitrio, & proprio potestate revocata substat, volumus, dictaque potestate decernimus, & declaramus, ut Curia secularis, cujusque Iudices & Officialis ab Ecclesiis, Monasteriis, locisque sacris prædictis, laicum aliquem, ut præferebat, delinquentem in nullo ex casibus prædictis sine expressa licentia Episcopi, vel ejus Officialis, & cum interventu personæ Ecclesiasticæ ab eo auctoritatem habentis, ad quos solos, & non alios Episcopis inferiores, etiam si alii Ordinarii sint, aut nullius Diocesis, aut Conservatores ab hac Sede specialiter vel generaliter deputati, prædictam licentiam dandi facultas pertineat: occurrente autem casu in loco exempto, & nullius diocesis, tunc ad Episcopum viciniorum devolvatur hæc cognitio, & non ad alios, capere, extrahere, aut incarcerare non possint, nisi eo casu, quo ipse Episcopus, & dictæ personæ Ecclesiasticæ requisitæ illos in delictis superius expressis culpabiles traderent, aut capturæ & carcerationi intervenire, & assistere recusaverint, tuncque reverentiæ Ecclesiæ, & locis sacris debita memores, prædictos delinquentes minoribus quo id fieri poterit, cum scandalis & tumultu, extrahere curent.

enunciatio hujusmodi est, nisi per acceptum

§. 5. Quodque delinquentes laici prædicti, postquam, ut præferebat, ab Ecclesiis, locisque sacris extracti & capti fuerint, ad carceres Curie Ecclesiasticæ reponi, & inibi sub tuto & firmo carcere, ac opportuna custodia data illis, si opus fuerit per Curiam secularem, detineri debeant, nec inde extrahi, Curiaque seculari prædictæ consignari, nec tradi possint, nisi cognito prius per Episcopum, seu ab eo deputatum, an ipsi verè crimina superius expressa commiserint, tuncque demum de mandato Episcopi per Iudicem Ecclesiasticum Curie seculari, quacumque appellatione postposita, consignentur.

sed Ecclesiæ hujusmodi carceres aliquod criminum exceptis committunt.

§. 6. De crimine verò hæresis cognitio ad Forum Ecclesiasticum tota pertineat, neque in ea Curia secularis se quoquo modo intromittat.

Crimine hæresis tota pertinet ad forum Ecclesiasticum, nisi per se committatur in omni casibus.

§. 7. Sicut etiam prohibemus, ne contra Ecclesiasticas personas, seculares, aut cujusvis Ordinis, vel Militiæ, etiam Sancti Joannis Hierosolymitani regulares, quoquo modo etiam vigore prædictorum privilegiorum, indultorum, aut concessionum, quæ omnia ad terminos juris præfatis reducimus procedant, aut se intromittant, illasve ab Ecclesiis, Monasteriis, Domibus, locisque sacris, aut religiosis, etiam in casibus in hac constitutione expressis, extrahere, abducere, capere, carcerare, aut cognoscere de criminibus ad forum Ecclesiasticum pertinentibus, aliisquam de jure, & per privilegia eisdem Ordinibus, aut militiis concessa permittitur, quomodolibet præsumant.

Contra nientes hanc incurrant.

§. 8. Quod si quis quacumque dignitate & auctoritate præditus, præmissorum, aut alio quovis prætextu quicquam præter aut contra hujus nostræ constitutionis tenorem attentare præsumpserit, declaramus eum ipso facto censuras & pœnas eisdem incurrere, quæ contra libertatis, juris, & immunitatis Ecclesiasticæ violatores per sacros Canones, & Conciliorum generalium, nostrorumque prædecessorum constitutiones sunt promulgatæ.

Classis sublatæ

§. 9. Sicut etiam per quoscumque Iudices ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate, in quavis causa & instantia judicari, & definiti debere, nec non irritum decernimus & inane si secus super his per quoscumque quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Classis rogatoria

§. 10. Non obstantibus præmissis, tam Sixti, & Pii V. quam aliorum quorumcumque prædecessorum nostrorum literis Apostolicis, privilegiis, indultis, & facultatibus quibusvis personis, etiam Imperiali, Regia, Ducali, aut alia quavis dignitate & auctoritate fulgentibus, aut Rebus publicis, Dominiis, Regnis, Provinciis, Civitatibus, Terris, & locis, eorumve Curis, Parliamentis, Senatibus, Consiliis, Communitatibus, Universitatibus, Collegiis, aut Præfidentibus, Proregibus, Governatoribus, Locatenentibus, Vicariis, potestatibus, aliisque Magistratibus

tum insolente, vel ei supra contracto contraire. Si quis...
D. P. A. 1.
die 31. Maii.

inde ab eius primordiis fuerit per fel. rec. Carolum I I I.
de Juliano etiam III. Romano Pontifice predecessores
nostros approbatur, & a fel. rec. Gregor. XIII. etiam
predecessore nostro primo per ejus quoddam literas sub
Dat. Kal. Febr. Pontificatus anno 17. deinde copiosius per
Constitutionem, que intipit, Ascendente Domino, con-
firmatum: Nihilominus tamen non idcirco defuerunt,
qui adhuc sub velli, & boni specie, aliqua ex iis que in
dictis Pontificis approbationibus, & confirmationibus
continentur, & alia etiam que ad institutum, & rationem
gubernandæ dictæ Societatis pertinent, variis modis im-
pugnare.

IX. Concessio usus bireti rubri, S. R. E. Cardinalibus,
ex Ordinibus Regularium assumptis.

De materia Cardinalium satis dixi ad cons. 50. Sixti V.
sup. Postquam, ibi videas.

Sanctissimus D. N. D. Gregorius Papa XIV. vocavit ad
Sedem Dominos Cardinales, eisque proposuit de con-
cedendo usu rubri bireti DD. Cardinalibus ex Ordinibus
regularium assumptis, & sententias eorum audivit, die 26.
Aprilis 1591. Romæ apud S. Petrum in Consistorio se-
creto.

§. 1. Postea die Dominico 9. Junii, festo Sanctissimæ
Trinitatis, Sanctissimus D. N. Romæ in adibus Hortorum
Quirinalium, antequam descenderet ad SS. Apostolorum
proximam Basilicam ad Capellam celebrandam, dedit
rubra bireta infra scriptis DD. Cardinalibus ex Ordinibus
regularium, que perpetuo deferrent more aliorum, habitu
in cæteris nihil immutato. Cardinales hi fuerunt.

- Frater Michael Alexandrinus. } Ambo ex Or-
Frater Hieronymus Asculanus. } dine Prædicat.
Frater Constantius Sarnanus, ex Ordine Minorum
Conventualium.

Frater Gregorius de Montelparo nuncupatus, ex Or-
dine Eremitarum S. Augustini.

X. Approbatio quarta Instituti, & Religionis Clerico-
rum Regularium Societatis Jesu, cum aliqua
rum impugnationum rejectione.

Hanc religionem primo approbavit Paul. III. ut sup. in
ejus cons. 25. Regimini, ubi etiam cætera plene adno-
tavi, ibi videas.

GRIGORIVS EPISCOPVS,
Servus Servorum Dei: Ad perpetuam rei memoriam.

Ecclesie Catholicæ, cui Deo auctore præsumus, de-
coraque utilitas postulat, ut cum in omnibus illius
membris fovendis atque ornandis assidue nobis labo-
randum sit: in illa tamen præcipuam vigilantiam nostræ
partem impendere debeamus, quæ non modò ipsa per
se robur, ac pulchritudinem corpori huic mystico affe-
runt; sed cæteras etiam ejusdem partes, vel disruptas cõ-
solidare, vel integras custodire, vel scædatas eluere, at-
que etiam ornare valeant. Inter hæc autem quem locum
obtineant Religiosi Ordines, præsertim verò qui proxi-
morum utilitati deserviunt, non obscure perspicimus,
cum & superiora tempora, & præsentia diligenter at-
tendimus.

§. 1. In his verò Religio Societatis Jesu, quam novis-
simis hæc diebus divina providentia excitavit, adeo
strenuè laboravit, ac sine intermissione laborat, ut illius
vel turbationem, & infirmitatem ad commune Ecclesie
damnum, vel pacem atque integritatem ad ejusdem uti-
litatem maxime pertinere putemus. Et quoniam neque
tranquillitati, neque firmitati hujusmodi Ordinum pro-
spectum esse poterit, nisi eorum instituta firmiter incon-
cussa servantur, iisdemque modis feliciter progrediantur,
& crescant, quibus à fundatoribus, Domino inspirante,
atque hac sancta Sede approbante, primùm fundati sunt,
necessarium duximus, & quæ ab Ignatio hujus Ordinis
Fundatore ordinata, & à prædecessoribus nostris Ro-
man. Pontific. circa ejusdem Societatis Institutum san-
cita sunt, Apostolicæ firmitatis munimine denuò robo-
rare.

§. 2. Quamvis enim præfate Societatis Institutum jam

§. 3. Quin etiam apud præ mem. Sixtum Papam V. præ-
decessorem item nostrum oblatis libellis, & variis exco-
gitatis modis traducere, & calumniari, atque ut ea que
consultissime sancita erant infringentur, conari veriti
non fuerint. Instantes scilicet, ut res, & negotia Societa-
tis non per Superiores, ut hæcenus juxta illius Consti-
tutiones, ac Apostolica diplomata factum est, sed per Ca-
pitula, seu Congregationes definiantur. Et electiones
tam Provincialium, quàm Superiorum localium non à
Præposito Generali juxta hujusmodi Constitutiones, ac
diplomata, sed in Capitulis eisdem fiant. Ut novitii in
Societatem, & ad vota Scholasticorum, peracto biennio
novitiatus in Capitulis eisdem admittatur. Ut professioni
certum, ac præfixum tempus statuatur, quo exacto, per
suffragia Congregationis Religiosi hujusmodi ad pro-
fessionem admittantur. Ut qui juxta Institutum, ac for-
mulam ipsam votorum, qua voverunt, sanctæque hujus
Sedis approbationem à Societate dimittuntur, non nisi
ordinarij judicij forma servata dimittantur. Illa etiam in
controverfiam, & examen eodem tempore adducta fuere,
nempe Nomen ipsum Societatis Jesu, quod non esset
ita deinceps vocanda. Religiosos non professos non de-
bere ad sacros ordines promoveri. Hujusmodi Religiosos
non esse prohibendos, quin ad alios Regulares Ordines
transire, humiliter nec laicos, ut ad Sacerdotium, nec alios
non professos, ut ad professionem, aut ad gradus muta-
tionem aspirare possint. Facultatem præterea, eos qui pro-
fessi non sunt, dimittendi non probari. Quibus, & hujus-
modi aliis novis impugnantium inventis si adjutus pate-
ret, universa Societatis structura labefactaretur atque
convelleretur.

§. 4. Nos igitur hujusmodi impugnationibus diligenter
consideratis, & perpensis circa reliqua, que in cõtrover-
fiam, & examen de ducta fuerant, nonnullorum Venerabi-
lium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium judicio, qui
ex mandato ejusdem Sixti prædecessoris illa accurate
discusserant, & examinaverant. Simul etiã perpendentes,
primùm quidem quod modus ille res & negotia per
Capitula definiendi, optimum Societatis Ordinem, ac uni-
versam gubernandi rationem profus everteret. Illam
enim Ignatius Fundator quamvis Superiorum consilium,
prudentiamque ac rerum experientiam adjuvare, & pro-
movere curaverit, adhibitis scilicet tam Generali Præpo-
sito, quam singulis aliis Superioribus, tum Provincialibus,
tum localibus suis ex selectioribus Consiliariis, atque
Admonitoribus, monarchicam tamen, & in definitionibus
unius Superioris arbitrio contentam esse decrevit.
Deinde quod ratio Capitaliarum electionum maxima ipsi
Societati afferret incommoda. In qua licet electiones
quædam primariæ, cujusmodi sunt Generalis Præpositi
ac illius assistentium, & admonitoris in generalibus
Congregationibus, in Provincialibus verò tam eorù qui
Generalem Præpositum eligere, vel generali ipsi Congre-
gationi cum jure suffragii interesset, quàm Procuratorum
etiam, qui è singulis Provinciis quolibet triennio in Ver-
bem ad Procuratorum Congregationem mittuntur, &
ejusmodi quædam aliæ electiones per secreta scrutinia,
& decisiva suffragia fiant. In reliquis nihilominus proprii
cujusque gradus judicium, & officiorum discretio,
ac distributio, juxta Constitutiones easdem, & Apo-
stolica diplomata ipsius instituti confirmatoria, prædicto-
rum Pauli III. ac Julii etiam III. prædecessorum no-
strorum, tota est in ipsius Præpositi Generalis manu.
Quam Præpositi Generalis, ac reliquorum illi subordinato-
rum Superiorum auctoritatem nonnulli impugna-
tores

Hic Pontifex
Cardinalibus
addidit.

Usum bireti
rubri Cardina-
libus ex
Ordinibus
Regularium
assumptis con-
cessit.

Nomina
Cardinalium
qui à bireti
tunc recep-
erunt.

Edita An. D.
1591.

Protonotarius

Societas com-
mendatur.

Paul. III.

Jul. III.
Greg. XIII.
Sixtus V.
Paul. III.
Paul. III.

Illud
novum
probatum
multum
hic reus

Hic idem
impugna-
tos Paul.
multum
nibus
omnibus

GREGORIVS DECIMVS QVARTVS

totas multis modis conuincere, ac enervare tentant. Denique quod in ipsorum dimissionibus, qui juxta formulam Votorum simplicium in constitutionibus expressam venerunt, quique in Societate retinere non expedit, nec contractus vitiose claudicat, nec ulla alia interveniat injustitia. Considerantes insuper, quod in regulari disciplina, ac spiritualis perfectionis non exiguum detrimentum, totiusque Ordinis perturbationem maximam, atque perniciem vergeret, si ea quae a fundatoribus sancte statuta sunt, atque ab universo Ordine saepius in illius generalibus Congregationibus recepta & approbata, & quod praecipuum est, ab hac sacra Sede sancita & confirmata sunt, non solum mutari, sed quocumque praetextu impugnari ac labefactari contingat, omni nobis studio curandum esse duximus ejusmodi novitatibus, ac temerariis impugnantium praesumptionibus omnem aditum praeccludere, ac Societatis indemnitati prospicere, ut hac ratione Societas ipsa nostro & Apostolicae Sedis praesidio munita, atque in sui instituti puritate, & Regularis disciplinae integritate, quiete ac pace conservata, uberiores in dies fructus in agro Domini pergat ipso Domino adjuvante, alacriter, & absque impedimento proferre.

§. 5. Motu igitur proprio, & ex certa scientia nostra, deque Apostolicae potestatis plenitudine, laudabile ipsius Societatis Institutum, Constitutionesque omnes ac statuta, & decreta, & quae illud concernunt praemissa omnia & singula, praedictaque ac quaecumque alia ejus privilegia, facultates, exemptiones, immunitates, gratias & indulta a praedictis, seu etiam ab aliis praedecessoribus nostris, etiam per communicationem concessa, qualicumque illa, ac si ad verbum praesentibus insererentur, pro expressis habentes, tenore praesentium approbamus & confirmamus, suppletentes omnes juris ac facti defectus si qui intervenerunt in eisdem.

§. 6. Et nihilominus hac nostra perpetuo valitura constitutione, motu, scientia & potestatis plenitudine similibus statuimus, decernimus & ordinamus.

§. 7. Ut in Societatis praedictae Congregationibus quibuscumque eo prorsus modo procedatur, atque ea tantum tractentur & definiantur, quae in Constitutionibus ac Congregationum generalium decretis statutum jam est, vel in posterum statuatur, ut in eisdem Congregationibus tractentur & definiantur.

§. 8. Electio vero Superiorum, tam Provincialium & Visitorum, quam quorumcumque localium, tota sit penes Praepositum Generalem, juxta Constitutiones eadem, prout penes ipsum esse & conservari districte praecipimus, cum potestate illorum facultatem revocandi, restringendi, & etiam augendi, ac administrationis ratione ab illis exigendi, & eosdem ab officio removendi, prout in Domino judicaverit expedire.

§. 9. Novitios etiam, tam in eorum admissione ad Societatem, quam ad Scholasticorum vota, post biennium Novitiatu juxta Societatis morem, per Superiores admittendos esse.

§. 10. Graduum etiam discretio & judicium, ac Coadjutorum tam spiritualium quam temporalium, simulque & Professorum promotio, juxta hujusmodi Constitutiones similiter sit in manu Praepositi Generalis.

§. 11. Tempus autem promotionis ad hujusmodi gradus, nullo modo volumus certum seu determinatum esse, sed constitutiones ac diplomata praedicta hac etiam in parte omnino observari volumus & mandamus quae statuunt, selectos tantum spiritus, & doctrinae viros, & multum diuque exercitatos, ac in variis probationibus virtutis, & abnegationis sui ipsorum, cum omnium edificatione & satisfactione satis cognitos, ad Professionem esse admittendos, & denique non nisi cum Societati vel ejus Praeposito Generali fuerit ab eis plene in his satisfactum.

§. 12. Omnis vero auctoritas, omnes denique facultates praedictae Societatis, Constitutiones & Apostolica diplomata Praeposito Generali concessa, tam in iis quae ipse per se exercere debet, quam in communicatione Provincialibus & Visitoribus, ac aliis quibuscumque Superioribus per ipsum faciendas integre & inviolate conserventur, quoniam ut ratio ipsa docet, & Ignatius

Fundator prudenter animadvertit, ad hoc ut Societas bene guberetur, valde expedit ut Praepositus Generalis omnem habeat in ea auctoritatem ad edificationem, ea qua praeter cetera quamplurima. Illud sequetur commodi, ut universus Ordo ad Monarchicam gubernationem compositus maxime servetur unitus, ipsaque membra per universum Orbem dispersa, per omnimodam hanc subordinationem suo capiti colligata, promptius atque facilius a summo capite Christi in Terris Vicario, ad varias functiones juxta eorum peculiarem vocationem, ac speciale votum dirigi, atque moveri possit.

§. 13. Quod vero attinet ad dimissionem: Delatamus formam judicariam adhibendam non esse, sed modum in Constitutionibus praescriptum, & haecenus in ipsa Societate servatum de iure servari volumus, nempe ut etiam sine aliquo processu, tela aut ordine judicario, ac nullis terminis etiam substantialibus servatis, si la facti veritate inspecta, culpae vel rationabilis causae tantum ratione habita, ac personarum aliarumque circumstantiarum, quarum consideratio sit cum charitate & prudentia conjuncta, procedi possit, auctoritate praedicta declaramus & decernimus.

§. 14. Quin etiam omnes facultates, omnemque jurisdictionem, quod ad subditorum correctionem & punitionem pertinet, quibuscumque Ordinibus, eorumque Generalibus haecenus concessas, non ad instar, sed aequae principaliter ipsi Societati, ejusque Praeposito Generali concedimus & largimur. Quo vero ad reliqua quae in controversiam vocata erant, sic statuimus.

§. 15. Nomen Societatis JESU, quo laudabilis hic Ordo nascens a Sede Apostolica nominatus est, & haecenus insignitus, perpetuis futuris temporibus in ea retinendum esse.

§. 16. Ac Religiosos hujusmodi post emissas vota, etiam simplicia, ad sacros etiam presbyteratus ordines juxta Summorum Pontificum concessionem promoveri posse.

§. 17. Eisdemque emissis hujusmodi votis ad quemvis alium Ordinem Mendicantium, vel non Mendicantium (Carthusiensium dumtaxat excepto) transire minimè licere.

§. 18. Laicos vel alios non Sacerdotes, ad Sacerdotium, vel eosdem aut qui Sacerdotes sunt, ad professionem, aut cujusvis alterius gradus mutationem aspirare non debere.

§. 19. Potestatem quoque a Societate dimittendi quosvis non professos, ab hac Sede Apostolica saepius approbatam, eosque ab omni obligatione votorum, juxta Constitutiones & diplomata hujusmodi emissorum, per dimissionem ipsam, per quam vota praedicta cessant, liberandi, tanquam rem magni momenti ad Societatis puritatem & conservationem retinendam, omnino ratam, intactam & illibatam esse volumus.

§. 20. Et ut perturbatorum & contradicentium audacia coereatur, ac nec ipsi vel pernicioso eorum exemplo alii in posterum quae ab hac Apostolica Sede semel stabilita sunt, praecipue circa Regularium Ordinum institutionem & confirmationem, in quibus alioquin ad eandem Sedem tantum manus apponere spectat, impugnare aut enervate impune praesumant, aut ullo modo valeant. Praecipimus in virtute sanctae obedientiae universis & singulis personis, tam saecularibus quam quorumvis Ordinum regularibus, cujuscumque status, gradus & praerogativae existant, etiam si Episcopali, Archiepiscopali, Patriarchali, aut alia majori Ecclesiastica dignitate, seu Cardinalatus honore, vel mundana quavis auctoritate, seu excellentia praefulgeant, ipsi vero Regularibus etiam dictae Societatis Religiosis, sub poenis excommunicationis latae sententiae, necnon inhabilitatis ad quovis officia & dignitates, vocisque tam activae quam passivae privationis, eo ipso absque alia declaratione incurrendis, quarum absolutionem Nobis, ac Successoribus nostris dumtaxat, reservamus ne dictae Societatis Institutum immutetur.

§. 21. Constitutiones, aut decreta, vel ex eis quidpiam aut ex praemissis omnibus articulum quemlibet, vel aliud quid supradicta concernens majoris boni, aut zeli, seu quovis alio quae sit colore aut praetextu directe vel indirecte impugnare, vel immutari, alterari, aut formam aliam

Forma iudicaria in rebus simplicibus non servanda

Omnes facultates ad correctionem & punitionem in aliis Ordinibus concessas

Nomen Societatis Jesu retinendum esse

Ad sacerdotium vel ad professionem aut cuiusvis gradus mutationem aspirare non debent

Constitutiones aut decreta, vel ex eis quidpiam aut ex praemissis omnibus articulum quemlibet, vel aliud quid supradicta concernens majoris boni, aut zeli, seu quovis alio quae sit colore aut praetextu directe vel indirecte impugnare, vel immutari, alterari, aut formam aliam

Constitutiones aut decreta, vel ex eis quidpiam aut ex praemissis omnibus articulum quemlibet, vel aliud quid supradicta concernens majoris boni, aut zeli, seu quovis alio quae sit colore aut praetextu directe vel indirecte impugnare, vel immutari, alterari, aut formam aliam

quaevis officia & dignitates, vocisque tam activae quam passivae privationis, eo ipso absque alia declaratione incurrendis, quarum absolutionem Nobis, ac Successoribus nostris dumtaxat, reservamus ne dictae Societatis Institutum immutetur.

seu rationem circa ea inducuntur, aut contra vel prae-
ca, seu quavis alia ipsius instituti substantialia agere, val-
quidpiam ulli alii, praeterquam Nobis, aut Romano Pon-
tifici pro tempore existenti, idque immediatè vel per nos-
trum aut Sedis Apostolicae Legatum (seu Nuntium, vel
ipsum Societ. generalis, Congregationi, aut praeposito ge-
nerali addendū, minuendum, aut immutandum, sive alte-
randū proponere quoquo modo audeant vel praesumant.

Innovantur
pauca consti-
tuta. Greg.
XIII. omnia
que in ea con-
tenta confir-
mantur.
Praesentes de
subreptionis
vicio notari
non possunt.

§. 22. Pœnas denique omnes in Gregorii XIII. præ-
decessoris prædicti Constitutione, Ascendente Domino,
contentas, ac Constitutionem eandem cum omnibus &
singulis in ea contentis, ac si ea omnia ad verbum præ-
sentibus infererentur, per praesentes approbamus & in-
novamus.

§. 23. Decernentes præmissa omnia & singula, necnon
praesentes, ac in eis contenta quaecumque nullo unquam
tempore, etiam ex eo quod interesse forsitan habentes ad
id vocati non fuerint, vel alio quocumque praetextu, & ex
quavis causa, quantumvis urgenti, legitima, & rationabili,
de subreptionis vel obreptionis vitio, aut intentionis nos-
træ vel alio quovis defectu notari, impugnari, invalida-
ri, retractari, annullari, revocari, ad viam juris reduci, in
dubium vel controversiam revocari, aut adversus illa
quodcumque juris, facti, vel gratiae remedium impetrari
posse vel debere.

Nec sub qui-
busvis revo-
cationibus
comprehenduntur.

§. 24. Nec sub quibusvis similibus vel dissimilibus
gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus,
modificationibus, derogationibus, aut aliis contrariis
dispositionibus comprehendi, sed ab illis semper ex-
cepta, & quoties emanabunt, toties in pristinum & eum
in quo antea quomodolibet erant, statum restituta, rep-
sita & plenariè reintegrata, ac de novo, etiam sub Dat. per
Societatem illiusque praepositum Generalem, & alios Su-
periores prædictos quodcumque eligendos, de novo
concessa, ac etiam confirmata, & approbata, validaque,
efficacia, & illibata, etiam absque eo quod desuper à di-
cta Sede illorum ulterior restitutio, revalidatio, confir-
matio, seu nova concessio impetranda sit, fore & esse,
suisque plenariis & integris effectibus sortiri, & obtine-
re, ac eandem praesentes literas ad probandum plenè
omnia & singula præmissa sufficere, nec ad id alterius
probationis adminiculum requiri.

Et ita judi-
cari debent.

§. 25. Sicque in præmissis omnibus, & singulis per
quoscumque Judices, & Commissarios, etiam causarum
Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Card. etiam de la-
tere Legatos, in quavis causa & instantia, sublata eis, &
eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi
facultate & auctoritate, judicari, & definiti debere. Nec-
non irritum & inane quicquid secus super his à quo-
cumque quavis auctoritate, scienter vel ignoranter conti-
gerit attentari.

Ordinarii
curam obser-
vantiam his
mandatoribus.

§. 26. Mandantes universis, & singulis Patriarchis, Ar-
chiepiscopis, Episcopis, ac cæteris Ecclesiarum, & loco-
rum etiam Regularium Praelatis per universum Orbem
constitutis, ut praesentes literas in suis quisque Ecclesiis,
Provinciis, Civitatibus, Diocæsis, & jurisdictionibus
ab omnibus inviolatè observari curent. Quin etiam præ-
positum, ac personas Societatis hujusmodi defendant,
eosque præmissis omnibus plenè & pacificè frui faciant,
& gaudere, non permittentes ipsos per quoscumque quo-
modolibet molestari. Contradictores per censuras Eccle-
siasticas, & alia juris, & facti remedia opportuna, appel-
latione postposita, compescendo, invocato ad hoc etiam
si opus fuerit auxilio brachii secularis.

Quibuscum-
que non ob-
stantibus.

§. 27. Non obstantibus tam ipsius Sixti prædecessoris
super modo, & forma admittendi Novitios ad Religio-
nem, quam aliis quibusvis constitutionibus, & ordinatio-
nibus Apostolicis, aut decretis per eundem, vel quosli-
bet alios prædecessores nostros, etiam vivæ vocis oracu-
lo, aut alias quomodolibet editis, ac etiam aliorum Or-
dinum juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis
firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus, pri-
vilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis quibus-
cumque hujusmodi Ordinibus, Universitatibus, & locis
aut personis per quoscumque Romanos Pontifices præ-
decessores nostros, ac Nos, & Sedem prædictam, etiam
Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ po-

testatis plenitudine, & cum quibusvis irritatoris, annu-
latis, cassatis, innovatis, & inane, & inane, & inane, & inane,
tatis, exceptis, & inane, & inane, & inane, & inane,
rogatoriarum derogationis, aliique effectibus, & in-
solitis clausulis, irritantibus, & aliis de iure in genere
vel in specie, ac alias quomodolibet, etiam pluries con-
cessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singu-
lis, etiam in eis cavetur expresse, quod illa nullatenus,
aut non nisi sub certis modo, & forma in illis expressis
derogari possit, pro illorum sufficienti derogatione, de
illis eorumque totis renoribus specialis, specifica & ex-
pressa mentio habenda, seu aliqua alia exquisita forma ad
hoc servanda foret, tenores hujusmodi praesentibus pro
sufficienter expressis habentes, illis illis in suo robore
permanuris, hac vice dumtaxat specialiter & expresse
derogamus, ceteris quibusvisque. Aut si aliquibus com-
muniter vel divisim ab eadem Sede sit instituta, quod
interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per
litteras Apostolicas non facientes plenam & expressam,
ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentio-
nem.

§. 28. Praesentis autem constitutionis, & gratiae com-
municationem omnibus aliis qui sua privilegia cum ipsa
Societate copiose participant, participareque poterunt
quomodolibet in futurum, fieri omnino prohibemus.

§. 29. Ceterum volumus, ut praesentium transumptis,
etiam impressis, manu Secretarii dicte Societatis vel No-
tarii publici subscriptis, & sigillo praepositi Generalis
eiusdem Societatis, vel alterius personae in dignitate Ec-
clesiastica constitutae munitis eadem omnino fides habeatur
in iudicio & extra illud, quae literis ipsis originalibus
haberetur, si essent exhibitae vel ostensae.

Dat. Romae apud S. Petrum anno Incarn. Dominicae 1591.
4. Kal. Julii, Pont. nostri Anno 1.

Quod nec Fratres Reformati Fratrum Minorum
Conventualium S. Francisci, neque alii Religiosi,
Capucium & habitum Capuccinorum, vel alium
ei consimilem deferre possint.

Capuccinorum institutionem, & alia eos concernentia,
notavi supra ad const. 21. Clement. VII. Religionis.
Et ibi etiam de toto Ordine Fratrum Minorum remis-
sive dixi.

Hanc const. innovavit, & declaravit Greg. XV. Constit.
15. Ex injuncto, infr. tom. 4.

GREGORIUS EPISCOPVS.
Ad futuram rei memoriam.

Beati Francisci Confessoris Sodalitas ab uno funda-
tore instituta, & ad eundem Dei finem ordinata,
utriusque Seraphicae Religionis nomine nuncupata, in
plures Sodalitates, & membra, Apostolica permissione
dividitur, & quasi circum amicta varietate, prout pietas
diversimodè suadet, corde uno, & anima una Deum colit,
& instar agri Domini variis atque uberibus fructus quo-
tidie profert, & distinctiores, & abundantiores, ut confi-
dimus, in dies profert non cessat.

§. 1. Sanè cum ad aures nostras pervenit, aliàs fel.
rec. Paulum Papam III. prædecessorem nostrum inter alia
per suas in forma Brevis litteras, quibusvis personis, cu-
juscumque conditionis existerent, sub excommunicationis
latae sententiae poena eo ipso incurrenda, ne habitum
per Fratres Ordinis Minorum Sancti Francisci Capucci-
norum nuncupatorum gestari solitum, nisi in eadem Co-
gregatione essent, & sub moderni, & pro tempore ex-
istentis Generalis ejusdem Ordinis obedientia, & cura
permanerent, gestare quoquo modo praesumerent, distri-
ctius inhibuisse.

§. 2. Et pia memoriae Pium Papam IV. etiam præde-
cessorem nostrum, literas ejusdem Pauli prædecessoris
confirmando, insuper non solum ne habitum prædictum
juxta litterarum ipsius Pauli prædecessoris hujusmodi
tenorem, verum etiam nec ita consimilem, quod propter
cum

Præ-
cisi-
com-
tur.

Dat.
die 11.

X

Adi-
1591

Franci-
Religio-
memor.

Pauli
habitu
pucini
ceteris
vitalis
omni-
Espon-

Pius IV.
similem
bitum
ter pri-
die 2. A.
1560. in
hulla
præter
plurim
la am.

GREGORIUS DECIMVS QVARTVS.

eum possent eredi Fratres Congregationis Capuccinorum gestare debent, sub eadem excommunicationis poena et ipso incurrenda, prohibuisset.

§. 3. Et similiter fel. rec. Gregorium Papam XIII. etiam predecessorem nostrum, literas predecessorum huiusmodi, & in eis contenta quaecumque pro expressis habendo, & innovando, Motu proprio, & ex certa eius scientia, eosdem Fratres qui Tertiarii ex Ordine Conventualium dicuntur, non solum Capucium rotundum, sed etiam habitum coloris Berettini, seu Subcineritii, ad instar Fratrum eorundem Conventualium, deferre deberent, ita ut à Fratribus Capuccinis facile discernerentur, sub eisdem Pauli III. & Pii IV. poenis post sex menses ipso facto incurrendis statuisset, & ordinasset.

§. 4. Verum quia iidem Fratres, qui Reformati Conventualium dicuntur, ita consimiles eisdem Fratribus Capuccinis habere praesumunt, ut passim à populo pro Capuccinis habeantur, ac illis tanquam Capuccinis, elemosynas, & oblationes conferantur, non sine gravi plebis offensione & scandalo, dum reputantur Capuccini esse. Ideo rationabile existimantes, ut qui ex instituto regulae, atque in vitae regularis observantia uniformes non sunt, etiam habitus distinctione dignoscantur, utque predecessorum huiusmodi literarum contemptus, & contumacia severioris disciplinae censuram inveniunt, ad evitandas etiam confusiones, & contentiones, quae exinde oriri possent, hac nostra perpetuo valitura constitutione, singulas predecessorum huiusmodi literas, & in eis contenta quaecumque pro expressis habentes, & harum serie approbantes, & confirmantes, atque etiam innovantes, Motu etiam simili, & ex certa scientia nostra statuimus, & ordinamus, quod ex nunc de cetero perpetuis futuris temporibus, huiusmodi Fratres Reformati non solum in Urbe, sed etiam ubique locorum per universum Orbem existentes, ut vere & realiter à Capuccinis distinguantur, & dignoscantur, praeter Capucium penitus rotundum, & colorem Berettinum vel Subcineritium, ut praemissum est, etiam mantellum longius, ad Conventualium, & longitudinem deferre, & mozzettam latam & longam, non sub mantello, sed supra gestare teneantur.

§. 5. Insuper strictiori Capuccinorum praedictorum vitae consulentes, ne ab eisdem Reformatis ipsi Capuccini admitti, vel recipi possint, sub eadem excommunicationis sententia ipso facto tam ab ipsis Capuccinis receptis, quam Reformatis recipientibus incurrenda, interdiximus & prohibemus. Et nihilominus actum ipsum receptionis, & transitus, tanquam indebitè factum, ex nunc prout ex tunc irritum, & penitus nullum esse decernimus & declaramus.

§. 6. Et quoniam similiter accepimus nonnullos alios, qui sub Eremitarum vocabulo nominantur, vagos aut profugos, ac acephalos, sub nullius obedientia degentes, nec Episcoporum jurisdictioni se subjicientes sine aliqua licentia, vel loci assignatione, non sine gravi fidelium scandalo huc illucque vagari, eorumdem Fratrum Capuccinorum habitum vel adeo consimilem gestantes, ut facile pro Capuccinis reputentur. Motu pari eosdem Eremitas sine literis dimissoriis alicujus Superioris Ordinis approbati, de cujus gremio sint, vel Episcopi loci illius ubi degunt, vagari, aut ex propriis locis discedere non posse, & imprimis ab habitu Capuccinorum eisdem saltem, vel aliis notioribus differentiis distingui, & dignosci debere omnino praecipimus, & jubemus.

§. 7. Mandantes propterea universis, & singulis Fratribus Reformatis praedictis, eorumque Superioribus, ac ipsis Eremitis acephalis, & sine obedientia itinerantibus praeter poenas per predecessores praedictos inflatas, in virtute Sanctae obedientiae, ac sub indignationis nostrae, aliisque gravioribus poenis arbitrio nostro imponendis, ut praemissa omnia & singula, omni excusatione, & tergiversatione postposita, infra sex mensium spatium à data praesentium computandum, statim adimpleant, & exequantur. Quod si facere distulerint vel neglexerint, eos per Almam Urbis Vicarium nostrum hic in Urbe, eisque districtu, ac per locorum Ordinarios, ubi Fratres praedicti reperiantur, per catcerationem, aliaque opportuna juris & facti remedia, prout contumacia cujusque exege-

Bullarii Magni Tom. II.

rit cogi, & compelli posse non debere volumus, & jubemus. Et nihilominus irritum, & inane decernimus quicquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 8. Non obstantibus, quatenus opus sit, regula nostra de jure quaesito non tollendo, aliisque constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, & utrarumque regularum sive Ordinum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, consuetudinibus, regulis, & institutis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apost. Fratribus, & Eremitis praedictis, eorumque Superioribus, & personis in genere, vel in specie quomodolibet concessis, confirmatis & innovatis. Quibus omnibus, eorum tenores praesentibus pro sufficienter expressis habentes, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, & tenisque contrariis quibuscumque.

§. 9. Volumus autem quod praesentium transumptis etiam impressis, manu Publici Notarii subscriptis, & sigillo alicujus personae in dignitate Ecclesiastica constitutae munitis eadem fides ubique, in iudicio, & extra adhibeatur, quae praesentibus adhiberetur si essent exhibitae vel ostensa.

Dat. Romae in Monte Quirinali, sub annulo Piscatoris, die 6. Julii, Pont. nostri anno 1.

Jurisdictioni S. R. E. Cardinalis Protectoris, & iudicis causarum, interesse monasterii Monialium S. Marthae de Urbe tangentium.

Hoc Monasterium, seu potius domus erat probationis dudum & refrigerii mulierum visa culpabilis, ut in nupta Moniales fierent, vel matrimonio copularentur, nuptae vero propriis viris restituerentur. Sed hoc pius opus ad Monasterium Domus Pie nuncupatum, olim translatum fuit, ut videtur est sup. in Gregorii XIII. const. 52. Cupientes. Hoc autem Monasterium Virgines sanctum hodie recipit, & valde floret.

GREGORIUS PAPA XIV. Ad perpetuam rei memoriam.

Alubrem Monasteriorum omnium, praesertim Urbis nostrae, de quibus peculiarem curam habemus, statum desiderantes, non inodo quae illis concessa sunt libenter confirmamus, & approbamus, verum etiam quae expressiorem sensum postulare videntur, re diligenter perspecta, ita declaramus, ut omnis dubietas de piis Christi fidelium mentibus evellatur.

§. 1. Dudum siquidem fel. rec. Paulus Papa III. quandam in Urbe donum pro mulieribus, tam conjugatis quam solutis vitae culpabilis recipiendis, ibique retinendis, etiam sub clausura, donec ut Moniales fierent, vel matrimonio copularentur, si in nuptae, vel si nuptae essent, propriis viris restituerentur, deputavit. Ac pro gubernio mulierum, & Domus huiusmodi Confraternitatem de Gratia nuncupatam, cum Ecclesia, Dormitorio, & aliis necessariis ad praedicta, ac facultate condendi quaecumque statuta licita, & honesta.

§. 2. Ac pie memorie Rodolphus S. Mariae Transiberim Presbyter Cardinalis, de Carpo nuncupatus, necnon similis in memor. Raynuius tituli S. Angeli Presbyteri Cardinalis, Ravennaten. nuncupatus, & major Poenitentiarum, comperto quod multae ex dictis mulieribus, locum in aliis Monasteriis commodè non reperiebant ubi Moniales fieri voluissent, habita fideli informatione à Confratribus dictae Confraternitatis, illorumque supplicationibus inclinatus, auctoritate Apostolica, & de mandato ejusdem predecessoris, partem dictae Domus in Monasterium Monialium sub invocatione S. Marthae, per Protectorem, & Confratres praedictos electam, cum Ecclesia, Claustro, Dormitorio, & aliis necessariis pro una Abbatisa per eundem Rodolphum Card. & pro tempore existentem Protectorem ipsius Confraternitatis, perpetuo seu ad tempus, prout ipsi Protectori videretur, eligenda,

000 3

capucius... habitus... Berettini... Subcineritii... Mantellum... mozzettam... Capuccini... Eremitas... Acephalos... Rodolphus... Raynuius... Abbatisa...

Paulus III. Domum in Urbe deputavit ad recipiendum mulieres visa culpabilis, & Confraternitatem de Gratia... Ex postea erectum ibidem fuit Monasterium pro recipiendis mulieribus... Paulus III. Domum in Urbe deputavit ad recipiendum mulieres visa culpabilis, & Confraternitatem de Gratia nuncupatam, cum Ecclesia, Dormitorio, & aliis necessariis ad praedicta, ac facultate condendi quaecumque statuta licita, & honesta.

ac per ceteras Moniales confirmanda, & aliis mulieribus ad dictam domum accessuris, & Religionem ingressuris sub certis modo, & forma tunc latius expressis perpetuo erexit, & instituit, & Abbatissam eligendi, & Monialibus habitum exhibendi, & ad professionem recipiendi, eidem Rodulpho Cardinali Protectori per eundem prædecessorem plena facultas concessa fuit. Necnon Confraternitatem, Domum, & Monasterium S. Marthæ hujusmodi, eorumque bona sub protectione Romani Pontificis, & pro tempore existentis Protectoris recepit, ac obedientiæ, correctioni, & visitationi illius Vicarii Generalis subiecta fore, & esse decrevit, & declaravit.

*Nullus III. in
visitationem
cognoscendi
causas mu-
nitionis, &
Monasteria
prædictorum
concessit cum
Facultate
summaria,
&c. proceden-
di.*

§. 3. Et deinde pie mem. Julius Papa etiam III. pro majori dictarum mulierum quiete, eidem Rodulpho Presbytero Cardinali, & pro tempore existenti Protectori, ac Viceprotectori Monasterii, Domus, & Confraternitatis prædictæ, omnes, & singulas causas, quæstiones, & controversias, civiles & criminales, ac mixtas, super dotibus, rebus, & bonis quibuscumque mulierum, & Monasterii hujusmodi, ac illorum occasione, coram quibusvis iudicibus, tam Ecclesiasticis quam secularibus dictæ Urbis quomodolibet motas, & movendas, tam activè quam passive, cum omnibus, & singulis earum incident. dependen. emergent. annexis, & connexis, prævia opportuna avocatione per se vel alium ab eo, & pro tempore existente, Protectore deputandum, summarie, simpliciter & de plano, sine strepitu, & figura iudicii, sola facti veritate inspecta, audiendi, cognoscendi, decidendi, & sine debito terminandi, ac quicquid decrevisset debita executioni mandandi, ac demandari faciendi, ac indemnitati partium consulendo in causis ipsis, ac omnibus negotiis Domum, ac Moniales, & confraternitatem hujusmodi pro tempore concernentem, etiam nullo penitus iuris ordine, seu Camera Apostolicæ stylo, vel consuetudine servatis, sed sola facti veritate inspecta, de bono & æquo, quoadcumque ei visum foret, de facto, manu regia, velo levato, & alias pro ejus arbitrio procedendi, iudicandi, necnon excommunicationis, & alias censuras, & pœnas desuper promulgandi & relaxandi, & ab eis absolvendi, & brachium seculare invocandi, & etiam quascumque personas, quacumque auctoritate & dignitate fulgentes, & Moniales, & mulieres ipsas contra voluntatē dicti Rodulphi Card. & pro tempore existentis Protectoris, seu Viceprotectoris alibi quam coram eo, seu ejus deputato, quomodolibet molestari, & denique omnia & singula in præmissis, & circa ea quomodolibet necessaria, & opportuna, etiam unica sententia, ita quod ab ea, & aliis præmissis nullo unquam tempore appellare liceret, etiam per viam mandati executivi, facien. geren. & exequen. in omnibus & per omnia, ac si tres sententiæ conformes desuper latae essent, sublata quacumque appellandi, & de nullitate dicendi, plenam liberam, & omnimodam facultatem concessit, dictasque causas, ut præfertur audien. cognoscen. & deciden. eidem Rodulpho Cardinali, & pro tempore existenti Protectori, & Viceprotectori seu ab eis deputando in omnibus, & per omnia commisit. Decernens processus, & sententiæ sic ferendas, nullatenus impugnari, seu revocari, nisi motu proprio, & ipso Protectore semper vocato & audito, ac eo consentiente, impediri non posse. Et sic per quoscumque iudices, & Commissarios quavis auctoritate fungentes, sublata aliter iudicandi, & interpretandi facultate, iudicari, & definiti, ac irritum & inane quicquid secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari, decrevit.

*Appellatio-
negue reme-
di.*

*Congregatio
III. in
d. Monasterio
non amplius
recipi mulier-
um corruptas,
sed Virgines
tantum, ex
causa hic ex-
pressa.*

§. 4. Demum recol. mem. Gregorius PP. XIII. prædecessor noster cum accepisset, quod hujusmodi mulieres corruptæ, quæ in Moniales recipi solitæ erant, admitti desierant, & earum loco Virgines recipi consueverunt, quæ tamen aliquando remissius ibi Moniales fiebant, & subinde institutum hoc Virgines recipiendi minuebatur, ne promiscue cum corruptis reciperentur, devotioni ac majori augmento dicti Monasterii consulens, accedentibus maxime supplicationibus Abbatissæ dicti Monasterii, ac illud gubernantium, statuit & decrevit quod ex tunc de cætero perpetuis futuris temporibus, aliz quam Virgines, & mulieres honestæ vitæ, & famæ in Moniales

dicti Monasterii, & quoquam quavis auctoritate fungente, & quocumque etiam Cardinalis honore fulgenti, admitti, vel recipi non valerent, cum irritantibus appositione decreti, præut in singulis dictorum Pauli III. Julii etiam III. ac Gregorii XIII. prædecessorum, & Raynudi Cardinalis litteris desuper confectis plenius continetur.

§. 5. Cum autem, sicut nuper accepimus, quantum Monasterium hujusmodi à primævo illius statu, in bonitate & observantia creverit, ad honorem Omnipotentis Dei, & dictæ Urbis utilitatem, non sine vigilantibus cura pro tempore existentis Protectoris, & Congregationis prædictæ, & quomodo in dies magis & magis hoc opus cresceret, etiam à Rodulpho Cardinali, & aliis pro tempore existentibus Protectoribus visitatum sciamus in universum per se, & dictam Congregationem hujusmodi & Monasterium, in spiritualibus & temporalibus regi, & gubernari, statuta ad id necessaria & opportuna condempnantes ad monachan. Virgines educari, recipien. moniales prædictas examinan. illisque habitum exhiben. ad professionem recipien. licentiasque ingrediendi dictum Monasterium eisdem virginibus, & quibus opus esset conceden. per se vel alium ab eo deputatum, confessarios eligen. & alia facien. geren. & exercen. quæ sibi in præmissis omnibus, & singulis facultatibus concessa reperiantur, vel quæ sibi benefica forent, & quæ Ordinarii locorum ex forma iuris, & Decretorum Concilii Tridentini facere soliti sunt, facultatem habere. Tamen nonnulli nimium scrupulosi de prædictorum potestate, & aliquibus ab eis gestis vel geren. dubitarunt, & dubitant, quærentes causam ex ipsismet facultatibus non admodum explicitis, & alias.

*sed de
tam sa-
Congre-
haberi
nimit
gime
mastra
mulier
de que
præ.*

§. 6. Nos omnem in præmissis dubitandi materiam removere cupien. ac dictarum literarum tenores, ac si de verbo ad verbum infererentur præsentibus pro expressis habent. Motu proprio, ac ex certa nostra scientia, ac de Apost. potestatis plenitudine concessiones ac literas prædictas Apost. auctoritate tenore præsentium approbamus & confirmamus.

*Hic ibi
au
Pro
Congre-
nis
ma.*

§. 7. Et quatenus opus sit, illas innovamus, & ad tollen. omne dubium, & alias ad omnem alium meliorem finem, & effectum, decernimus, & declaramus integrum & plenarium gubernium dicti Monast. Monialium spectare & pertinere, ad Protectorē pro tempore existentē dicti Monast. illique, seu Viceprotectori, vel ab eis deputato licuisse & licere mulieres monachandas recipere, receptas probare, probatas examinate, examinatas in moniales admittere, vel rejicere, admittis habitū exhibere, & ad professiones admittere, puellas ad educationē recipere, receptas intrmittere, & retinere, retentas suis loco, & tempore dimittere, ipsisque & aliis personis dictum Monasteriū ingredi volentibus, pro rebus ac negotiis necessariis licentiam concedere, confessarios, & alios Ministros deputare, & demum omnia, & singula circa gubernium, & regimen dicti Monasterii facere, gerere, & exercere, quæ in Monasteriis Monialium suarum diocesum Ordinarii locorum, tam in vim juris communis, quam dicti Concilii, & approbatæ consuetudinis in dicta Vrbe respectivè facere soliti sunt, consueverunt, & possunt. Reservata dilecto filio nostro Hieronymo tit. S. Susannæ presbytero Card. Rusticuccio nuncupato, & pro tempore existenti Vicario nostro in dicta Vrbe, & ejus districtu generali d. Monasterii visitatione, & ita de cætero fieri, & observari volumus, & mandamus. Necnon Protectori & Congregationem prædictas ad antiquum eorum statum, & observantiam, & facultatem, quatenus opus sit, restituimus, & plenarie reintegramus, ac restitutos & reintegratos esse statuimus, & ordinamus.

*Innovat
itorum
cedit
pliat.*

§. 8. Necnon præsentis litteras, & in eis contenta quacumque valida, & efficacia fore, suolque plenarie, & integros effectus sortiri & inviolabiliter observari debere, nec de subreptionis vel obreptionis, aut nullitatis vitio seu intentionis nostræ defectu quovis quæsito colore, prætextu, vel ingenio notari vel impugnari, nec per nos & Sedem Apostolicam ullo unquam tempore revocari, aut alias illis derogari posse, & quoties illa revocari, aut alias illis derogari contigerit, toties in pristinum statum

*Quod
pro
ta.*

GREGORIVS DECIMVS QVARTVS

Statuta restitui, & de novo, etiam sub posteriori data per ipsos Protectores, & Congregationem eligem. concessa, & stabilita esse.

§. 9. Si quis per quoscumque Judices, & Commissarios, etiam caesarum Palatii Apostolici Auditores, & S. R. E. Card. sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, ubique iudicari & definiti debere, necnon irritum, & inane decernimus, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§. 10. Non obstantibus praemissis, & constitutionibus & ordinationibus Apost. & statutis, & consuetudinibus dicti Monasterii, juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis quibusvis Rom. Cur. Tribunalibus, Curias, Magistratibus, Judicibus, praesertim dicto Vicario, & aliis quibusvis personis, sub quibusvis tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, formulis, & decretis, etiam motu simili, & consistorialiter concessis, approbatis, & innovatis, quibus omnibus, eorum tenores praesentibus pro expressis habent, illis alias in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae in Monte Quirinali, sub annulo Piscatoris, die 18. Julii, Pont. nostri anno 1.

III. Confirmatio privilegiorum Ordinis Fratrum Cruciferorum, & communicatio gratiarum Ordinibus Religiosorum Mendicantium concessorum, & concedendorum.

De hoc Ordine dixi sup. in constitut. 1. Urbani VIII. Cum antecessor.

GREGORIVS PAPA XIV. Ad futuram rei memoriam.

Romanus Pontifex Religiosis Altissimo famulanti- bus concessa privilegia nedom confirmare, sed & alia Congregationum Regularium personis concessa ad eos quandoque extendere consuevit, prout eorundem Religiosorum vota exposcunt, & ipse conspiciet in Domino salubriter expedire.

§. 1. Sanè dilecti filii Magister Generalis, & Fratres Congregationis Cruciferorum nobis nuper exponi fecerunt, quod cum eidem Congregationi, quae per beatum Clerum instituta, & per sel. recordationis Alexandrum Tertium Romanos Pontifices praedecessores nostros reformata fuit, & in qua ad praesens quamplures sacre Theologiae magistri, & verbi Dei Concionatores reperiantur, diversa privilegia, gratias, & indulta concessa, & per eosdem ac alios Romanos Pontifices, etiam praedecessores nostros confirmata, & innovata fuerint, prout in diversis literis desuper confectis plenius continetur, cupiant Magister Generalis, & Fratres praedicti privilegia, gratias, & indulta huiusmodi, pro illorum subsistentia firmiori per nos confirmari, & approbati, necnon alia, tam Mendicantium quam non Mendicantium Ordinibus, & Congregationibus, ac eorum Monasteriis, domibus, & locis ac personis per quoscumque Romanos Pontifices, & praesertim pie mem. Pium V. praedecessores nostros quomodolibet concessa privilegia, facultates, & gratias, ad dictam Cruciferorum Congregationem, illiusque Fratres, & personas extendi, illaque eis communicari. Quare pro parte Magistri Generalis, & Fratrum praedictorum nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus eorum desiderio annuere, aliasque in praemissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 2. Nos igitur Congregationem Cruciferorum praedictam, ejusque Fratres, & personas quascumque, ob eorum regularem disciplinam specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, ac singulorum privilegiorum, & gratiarum, ac literarum desuper confectarum huiusmodi tenores praesentibus pro sufficienter expressis habentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, omnia,

de singula privilegia, praerogativas, concessionem, facultates, exemptiones, libertates, immunitates, indulgentias, ceterasque gratias spirituales, & temporales dictae Congregationi Cruciferorum, omnibusque & singulis illius tam virorum quam mulierum Monasteriis, Hospitalibus, domibus, & Conventibus, necnon illorum Prioribus, Superioribus, Officialibus, & personis, tam in genere quam in specie, ac alias quomodolibet, & quaecumque, tam per praedictos quam alios quoscumque Romanos Pontifices praedecessores nostros, ac Sedem Apostolicam quomodolibet concessa, necnon desuper confectas literas, & scripturas quascumque, quatenus in usu sint, & decretis Concilii Tridentini non adferentur, Apostolica auctoritate tenore Praesentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illisque perpetuae, & inviolabilis firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui forsam intervenerunt in eisdem, supplemus: & nihilominus pro potiori cautela, illa omnia dictae Cruciferorum Congregationi, singulisque illius Monasteriis, Hospitalibus, Domibus, Conventibus, Prioribus, & Superioribus, & personis, eisdem auctoritate, & tenore de novo concedimus.

§. 3. Et insuper omnia & singula privilegia, praerogativas, concessionem, facultates, exemptiones, immunitates, indulta, indulgentias, ceterasque gratias, spirituales & temporales, ac tam conjunctim quam divisim, & alias quomodolibet quibusvis Mendicantium, & non Mendicantium Ordinum Congregationibus, ac tam virorum, quam mulierum Monasteriis, domibus, & regularibus locis in quibuscumque mundi partibus consistentibus, illorumque Superioribus, Fratribus, Monachis, & personis per dictum Pium Quintum, & alios quoscumque Romanos Pontifices praedecessores nostros, ac nos, & Sedem eandem, etiam per viam communicationis, vel extensionis, aut alias concessa, decretis ejusdem Concilii minimè contraria, ac quibus singulae Congregationes praedictae, earumque Monasteria, domus, & loca, ac Superiores, Fratres, Monachi, & personae huiusmodi, de jure, usu, consuetudine, vel privilegio, aut concessione Apostolica, vel alia quacumque auctoritate, aut alias quomodolibet utuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, ad praedictam Cruciferorum Congregationem, ita ut illa, ejusque tam virorum quam mulierum Monasteria, Hospitalia, Conventus, seu regulares domus, illorumque Priores, Superiores, Officiales, Fratres, ministri, & aliae personae nunc, & de pro tempore existentes, praemissis omnibus, & singulis aequè, ac pariformiter, & sine ulla prorsus differentia uti, frui, potiri, & gaudere libetè & licitè possint, ac si illa dictae Cruciferorum Congregationi, illiusque Monasteriis, Hospitalibus, Conventibus, & domibus Regularibus, ac Superioribus, Officialibus, Fratribus, ministris, & aliis personis praedictis specialiter, & expresse, ac principaliter, non autem ad instar, concessa, ac praesentibus de verbo ad verbum inserta fuissent, auctoritate & tenore praedictis perpetuo extendimus, illaque omnia, & singula dictae Cruciferorum Congregationi, illiusque Monasteriis, Hospitalibus, Conventibus, ac Regularibus domibus, necnon Prioribus, Superioribus, Officialibus, Fratribus, ministris, & personis praedictis quibuscumque communicamus.

§. 4. Decernentes sic, & non aliter per quoscumque Judices quavis auctoritate fungentes, etiam caesarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiti debere, irritum quoque, & inane quicquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Quocirca dilecto filio moderno & pro tempore existenti Cruciferorum Congregationis Protectori, per praesentes committimus, & mandamus, quatenus per se vel alium, seu alios, praesentes literas, & in eis contenta quaecumque ubi, & quando opus fuerit, solemniter publicando, ac dictae Cruciferorum Congregationis Fra-

Tridentini non contrarium.

In quoad indulgentiam vide vocationem. Novam concessionem S. D. N. Pauli V. conf. 10. Romanum.

Communicatio privilegiorum quibusvis Ordinibus Mendicantium concessorum, & concedendorum, quatenus.

Clausula submissa, &c.

Exemplum depositum.

tribus in præmissis efficacis defensionis præsidio assistendo, faciant auctoritate nostra præsentibus & in eis contentis huiusmodi firmiter observari, ac singulos quos ipse literæ concernunt, illis pacificè frui, & gaudere. Non permittentes eos, vel eorum aliquem desuper contra præsentium tenorem per quoscumque, etiam locorum Ordinarios, quomodolibet indebitè molestari, perturbari vel impediri. Contradiatores quoscumque, & rebelles, ac præmissis non parentes, per sententias, ac censuras Ecclesiasticas, ac etiam pecuniarias pœnas, aliaque opportuna juris & facti remedia, quacumque appellatione postposita, compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis.

Clausula derogatoria.

§. 6. Non obstantibus quibuscumque Apostolicis, ac in Provincialibus, Synodalibus, & generalibus Conciliis editis generalibus vel specialibus constitutionibus, & ordinationibus, necnon mendicantium, & non mendicantium Ordinum, Congregationum, Monasteriorum, & Regularium domorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, illis eorumque Superioribus, & personis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibuscumque etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque & aliis decretis, in genere vel in specie, etiam motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, ac alias in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, illorum omnium tenores, ac si de verbo ad verbum exprimerentur & infererentur præsentibus pro sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, harum serie specialiter, & expressè derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§. 7. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo dicte Cruciferorum Congregationis, vel illius Protectoris ob signatis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Dat. P. A. S. die 12. Julii.

Datum Romæ in Monte Quirinali, sub annulo Piscatoris, die 12. Julii, Pont. nostri anno primo.

XIV. Confirmatio & declaratio jurisdictionis, & privilegiorum Rotæ Civitatis Maceraten. status Ecclesiastici.

Hanc Rotam instituit Sixtus V. ut supra in ejus constitutione. 94. Romanus.

Edicta A. D. 1591. GREGORIVS EPISCOPVS, Servus Servorum Dei: Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

Romanum decet Pontificem, æqui bonique supremum Assertorem, ad ea quæ per ejus prædecessores in subsidium, & utilitatem pauperum, in quibusvis locis, sed præsertim in Provinciis suæ, & Apostolicæ Sedis ditioni immediatè subjectis degentium, necnon faciliorem jurium suorum consequutionem providè instituta fuerunt, sollicitè intendere, ac ut firma, & illibata persistant, efficaciusque observentur, suæ confirmationis præsidio propensius roborare. Si verò aliqua in alieni juris præjudicium tendere, aut discordiam, ac litium & dissensionum dispendia afferre posse reperiantur, ita declarationis suæ adminiculo elucidare, ac moderari, ut unicuique quod suum est remaneat, nec debita justitiæ administratio impediatur, ac aliàs desuper disponere, prout in Dominò conspiciat salubriter expedire.

Sixtus V. instituit Rotam in Civitate Maceraten. Status Ecclesiastici, ut supra in eius constitutione. 94. Romanus.

§. 1. Cum itaque felicis recordationis Sixtus Papa V. prædecessor noster per suas sub plùbo expeditas literas in subsidium & utilitatem pauperum Provinciæ nostræ Marchiæ, ac ex certis aliis rationabilibus causis, in Civitate Maceraten. quæ alias satis celebris & insignis, ac ferè in medio dicte Provinciæ, ac in Territorio fecundo & amœno sita, solitaque Sedes Legatorum existit, unum Tribunal Audientiæ casarum, Rotam nuncupandum, quinque Judicum Juris utriusque Doctorum, qui omnes, & singulas totius Provinciæ prædictæ, ac Civita-

tum, Terrarum, Oppidorum, Castorum, & aliorum locorum sub eadem Provinciæ cõprehensorum, necnon incolarum in illis habitantium causas, lites, & controversias civiles, tam profanas, quàm Ecclesiasticas, merasque & mixtas, necnon etiam criminales, in quibus appellationis locus foret, tam in prima in Diocesi, ac jurisdictione Maceraten. quàm in secunda, & ulterioribus instantiis in causis appellationis totius Provinciæ huiusmodi cognoscere, decidere, sineq; debito terminare, ac judicare possit, & deberet, motu proprio perpetuò erexerit, & instituerit.

§. 2. Ac inter alia disposuerit, quod Auditores Rotæ huiusmodi, in causis appellationum, & gravaminum à sententiis, & gravaminibus per Episcopos dicte Provinciæ illatis, procedere, ac jurisdictionem habere possent.

§. 3. Cumque vigore, seu prætextu istius facultatis, Venerabiles fratres Episcopi dicte Provinciæ conquesti fuerint, prædictos Auditores, etiam in causis ad Forum Ecclesiasticum spectantibus, morumque correctionem concernentibus, ac in illis in quibus appellationi suspensivæ locus non est, processisse.

§. 4. Ac proinde habito pro parte dictorum Episcoporum recursum ad Congregationem Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium super negotiis Episcoporum deputatorum, literas eorum nomine, etiam de mandato nostro decretas obtinuerunt, per quas Auditoribus mandabatur, ne in prædictis, & aliis Episcoporum eorundem causis procederent, prout in singulis literis prædictis plenius continetur.

§. 5. Verùm sicut nobis postea innouit, & dilecti filii homines Provinciæ Marchiæ, necnon Communitas Civitatis Maceraten. prædictarum, per dilectos filios Phœbum Rotundum Provinciæ, & Antonium Franciscum Pellicanum, Nicolaum Hercolanum, & Volumnum Picutum, Civitatis Maceraten. huiusmodi Oratores ad gratulandum nobis, ac præstandam debitam obedientiam destinatos, quos libenter audivimus, nobis exponi fecerunt, literas dicte Congregationis ipsis, & prædicto Tribunali, ac privilegiis, & facultatibus illius Judicibus concessis, grave damnum, & præjudicium inferre.

§. 6. Idcirco Nos, quibus in primis semper cordi fuit justitiam unicuique æqua lance administrare, ac Episcoporum decori sanul, & pauperum subditorum nostrorum commodis & utilitati consulere, lites & differentias, quæ occasione literarum prædictæ Congregationis exoriri possent præcidere, easque moderari, & elucidare, ac aliàs in præmissis omnibus de opportuno remedio salubriter, & maturè providere volentes, ac literarum earundem tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes. Motu proprio, non ad hominum, aut Communitatis vel Oratorum prædictorum, seu alicujus ipsorum, aut cujusvis, seu quoruscumque aliorum pro eis super hoc oblata petitionis instantiâ, sed de mera voluntate, & matura deliberatione, ac ex certa scientia nostra, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, auctoritate Apostolica, tenore præsentium decernimus, & declaramus, modernos & pro tempore existentes Auditores Rotæ, ac Tribunalis totius Provinciæ Marchiæ huiusmodi, etiâ vigore dicte literarum Sixti prædecessoris causas appellationum, seu recursum, & querelas, quæ ab Ordinariis locorū dicte Provinciæ, circa ea quæ pertinent ad Vistationem, aut morum correctionem interponuntur, cognoscere, ac etiam in iis casibus, in quibus ab eorundem Ordinariorum decretis, seu interlocutoriis sententiis, aut ordinationibus, ex forma Sacrorum Canonum, & decretorum Concilii Tridentini, necnon etiam Constitutionum Apostolicarum appellationes, recursum, & querelæ, quoad effectum suspensivum prohibentur, procedere non posse, nec debere, ac Rotam & illius Auditores prædictos in istis casibus nullam prorsus jurisdictionem habere. Inhibitiones quoque in huiusmodi causis per eosdem Auditores concessas, & concedendas, cum processibus, ac omnibus inde secutis, nullius roboris vel momenti fore, & esse.

§. 7. In reliquis verò omnibus & singulis erectione, ac institutione prædictæ Rotæ, necnon privilegia, facultates, & indulta quæcumque, eidem Rotæ, ejusque Auditoribus, seu Judicibus, necnon Notariis, Curforibus, ac aliis Officialibus & personis per literas ipsius erectionis, ac aliàs

Ad istam Rotam... Episcopi... in istis causis...

Civitas... Maceraten... recursum...

Qui... Rotæ... dicitur appellationis...

In istis... confirmatis...

alias quomodolibet concessa, easdemque litteras, necnon omnia & singula capitula, ordinationes, reformationes, & statuta, ceteraque in vim litterarum et rationis huiusmodi, ac facultatis ad hoc in illis attribuent, etiam circa taxas, impensas, ac salaria eorundem officialium facta, & in eis contenta quaecumque Apostolica auctoritate praedicta perpetuo approbamus, & confirmamus, ac eis plenarie, & invariabilis firmitatis Apostolicæ robur adicimus, ac presentis scripti patrocinio communitus, omnesque & singulos, tam juris quam facti defectus, si qui in praemissis quomodolibet intervenerint, supplemus.

inf. pra-

§. 8. Decernentes erectione Rotæ huiusmodi, ac privilegia, facultates, indulgentia, & alia præmissa valida & efficacia esse, & perpetuo fore, suorumque plenarios & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus quos concernunt & concernent quomodolibet in futurum invariabiliter perpetuo observari, sicque ab omnibus censeri, atque ita per prædictos, & quoscumque alios Iudices ordinarios vel delegatos, etiam causarum nostri Palatii Apostolici Auditorum, eorumque Locatenentios, ac eisdem S. R. E. Card. etiam de latere Legatos, & Vicelegatos, necnon Cameræ Apostolicæ Præsidentes & Clericos, aut quovis alios, sublata eis & ipsorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate & auctoritate, ubique locorum iudicari, definiti, & interpretari debere, irritum quoque, & inane quicquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

antorem

§. 9. Quocirca dilecto filio Henrico tituli Sanctæ Pudencianæ Presbytero Cardinali Caetano nuncupato, Camerario nostro moderno, & pro tempore existenti Rotæ & Auditorum, Privilegiariorumque & indulgentiarum prædictarum Protectori, motu, scientia, ac potestatis plenitudine similibus per præsentem committimus, & mandamus, quatenus ipse per se vel alium, seu alios, eisdem præsentibus, & in eis contenta quaecumque solemniter publicans, ac Rotæ, ac ejus Auditoribus, necnon officialibus prædictis in præmissis efficacis defensionis præsidio assistens, ipsas præsentibus litteras, ac in eis contenta huiusmodi debite executioni demandet, ac demandari faciat, necnon ab illis omnibus quos illæ concernunt, invariabiliter perpetuo observari faciat, mandet, atque procuret, non permittens Auditores, Notarios, Cursores, ac alios Officiales Rotæ, necnon Homines Provinciae huiusmodi desuper per quoscumque, contra præsentium tenorem quomodolibet indebitè molestari, perturbari, vel impediri, Contradiatores quoslibet & rebelles, ac præmissis, non parentes, per sententias, & censuras Ecclesiasticas, ac etiam pecuniarias, & alias poenas, ceteraque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, ac legitimis super his habendis servatis processibus, sententias, censuras & poenas ipsas, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

clausulas

§. 10. Non obstantibus præmissis, ac constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, necnon Cameræ, & Provinciae, Civitatum, & locorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, consuetudinibus, ac usibus, & naturis, privilegiis quoque, indulgentiis, & literis Apostolicis, etiam illis, ac quibusvis superioribus, & personis, sub quibuscumque tenoribus, ac formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, etiam motu pari, ac aliis in contrarium quomodolibet facientibus, ac concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, expressa, & individua mentio habenda foret, eorum omnium, & singulorum tenores, ac si de verbo ad verbum exprimerentur, & infererentur, præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè harum serie Motu simili derogamus, ceterisque cõtrariis quibuscumque, seu si aliquibus cõmuniter vel divisim ab Apost. sit Sede indultis, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per litteras Apostol. non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

Ant. An. x.

Datum Romæ in Monte Quirinali, sub annulo Piscatoris, die 12. Julii 1591. Pontificatus nostri anno 1.

Dispensatio Societatis Jesu, recipiendi Novitios, etiam non servata forma constitutionis à Sixto Quinto desuper editæ. XV.

Hac Sixti V. consis. est 71. Et de materia hujus Societatis plenè dicitur supra in consis. 25. Pauli III. Regimini.

GREGORIVS PAPA XIV. Edito A. D. 1591. Ad perpetuam rei memoriam.

Expone nobis nuper fecit dilectus filius Claudius Aquaviva, Societatis Jesu Præpositus Generalis, quod cum in ipsa Societate, juxta illius institutum Apostolica auctoritate confirmatum, nec conventus, seu Congregationes generales nisi ad Præpositum Generalem eligendū, & alias rarissimè, & ex causis tantum magni momenti neque Provinciales in quibus juxta fel. rec. Sixti Papæ V. prædecessoris nostri priorè de Novitiis admittendis constitutionem, quæ incipit: Cum de omnibus, Novitii ipsi admitti deberent, frequentius quam singulis trienniis cogantur. Et dum hæc coguntur, duodecim ad summum dies durare, in quibus non de Novitiis admittendis, sed graviora alia, juxta Societatis ejusdem constitutiones, tractari debent. Ratio verò deputandi eos, qui Novitios extra congregationes ipsas, juxta posteriorem ejusdem prædecessoris declarationem, admittere possint, primum quidem valde difficulter, & incommodè in praxim deduci possint, præsertim in regionibus Aquilonaribus, & Ultramarinis, propter magnam Collegiorum inter se distantiam, & sepius etiam propter itinerum difficultates, bellaque, & alia pericula. Denique etiam in universum modus ille minus exactus sit eo modo, quem Societas ipsa sequitur, cum in illo duo vel tres deputati sufficiant, in hoc plures communiter interveniāt. Et postremò, cum ratio illa decernendi valde differat à modo quem Societatis constitutiones, & Apostolica diplomata in deliberationibus faciendis, ac universa illius gubernatione præscribunt, juxta quem modum Superior (auditis in rebus alicujus momenti Consultoribus) decernit quod sibi ad majorem Dei gloriam facere videtur. Admissio autem illa per deputatos, cum ad eorum suffragia non consultivè (ut sunt in Societate) sed decisivè fieri debeat, diversitatem non parvam in Societatem inducit.

Propositio causarum ob quas Societas Jesu observare nequit cons. Six. de Novitiis, recepti. qua est sup.

§. 1. Quare nobis humiliter supplicari fecit dilectus Claudius quatenus statui, & indemnitati dicte Societatis consulentes, in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignaremur.

Supplicatio Propositii pro habenda dispensatione super provisione.

§. 2. Nos igitur, qui Societatem prædictam, propter ejus in Ecclesia Dei uberes fructus sinceris semper amplexi sumus affectibus, atque ut ubetiores in dies proficere valeat, integram, & intactam illi suos Novitios admittendi, & tam cum illis, quam cum veteranis illegitimis dispensandi facultatem servari cupimus, prædictum Claudium specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis à jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore cõsentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, Societati prædictæ, ut ex nunc deinceps perpetuis futuris temporibus, tam in Novitiis, etiam cujusvis generis illegitimis admittendis, quàm in dispensationibus ad quælibet officia, gradus & dignitates in Societate obtinendas, ipsi cujusvis generis illegitimis cõcedendis formam, & rationem omnimodam in illius Apost. diplomatis, ac privilegiis quibusvis, necnon & in constitutionibus, decretis, & regulis expressam liberè, & licitè prosequi, & retinere valeat, Apostolica auctoritate decernimus, & quatenus opus sit, etiam de novo concedimus, & indulgemus, eamque perpetuo observari volumus, & mandamus.

Ponificis dispensatio recipiendi novitios, & cum eis dispensandi, & c. Quod ultimam partem vide consis. Clem. VIII. num. 1 & 5. Quæcumque.

§. 3. Prædictis, ac nostra nuper edita, quæ incipit: Circumspecta, aliisque constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis non obstantibus quibuscumque.

Deprogatio contrariis.

§. 4. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu dicte Societatis Secretarii, aut No-

Fid. 174. sum, 100. m.

caris publici subscriptis, ac personis alicujus in Ecclesiastica dignitate constituta, seu Praepositi Generalis pro tempore existentis ejusdem Societatis sigillo munitis eadem prorsus fides ubique locorum in judicio, & extra illud adhibeatur, quae eisdem praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensa.

Dni. P. A. T. Datum Romae apud S. Marcum, sub annulo Piscatoris, die 30. Augusti 1591. Pont. nostri anno 1.

XVI. Confirmatio gratiarum, & privilegiorum Monachorum Ordinis Cisterciensis, Congregationis S. Bernardi in Italia, regularis observantiae. Et communicatio omnium indulgentiarum aliis Congregationibus d. Ordinis concessorum, & concedendorum.

Istam Congregationem instituit Alex. VI. sup. in consuet. 7. Plantatus, ubi plenè notavit.

Quae autem sint privilegia Ordinis Cisterciensis, tibi indicavi sup. in const. 1. Pascal. 2. Desiderium.

Edita A. D. 1591. GREGORIVS PAPA XIV. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. Romanus Pontifex Religiosorum Congregationibus, illarumque personis sub Regulari reformatione Altissimo famulan. à Sede Apostolica concessa privilegia nedom confirmare, & approbare, sed & alia aliorum Ordinum Regularibus personis, & locis concessa, ad eos quandoque extendere consuevit, prout eorundem Religiosorum vota exposcunt, & ipse conspiciat in Domino salubriter expedire.

Petitione Congregationis Sancti Bernardi, pro confirmatione gratiarum & Summis Pont. et concessorum & pro communicatione indulgentiarum aliis Congregationibus d. Ordinis Cisterciensis.

§. 1. Sanè dilecti filii Praesidens, Definitor, Visitator, Abbat, & Priores Congregationis S. Bernardi in Italia, Cisterciensis Ordinis, Provinciae Tusciae, & Lombardiae, nobis nuper exponi fecerunt, quod cum alias per fel. rec. Alex. VI. Julium II. Greg. XIII. Sixtum V. nonnullosque alios Rom. Pont. praedecessores nostros, & seu Sedem praedictam diversa privilegia, & indulta dicto Ordini Cisterc. ac eidem Congregationi S. Bernardi, ejusque Monasteriis, Domibus, ac Praesidenti, Definitoribus, Visitatoribus, Abbatibus, Prioribus, & personis generaliter, & particulariter concessa, & seu forsan confirmata, approbata, & innovata fuerint, prout in literis Apostolicis desuper confectis plenius continetur. Cumque aliae sint ejusdem Ordinis Cisterciensis Congregationes & Monasteria in diversis Mundi partibus consistentia, & omnia sint unius corporis membra, & instituti, cupiunt Praesidens, Definitor, Visitator, Abbat, & Priores praedicti privilegia, gratias, & indulta hujusmodi pro illorum subsistentia firmiori, per nos confirmari, & approbari, necnon alia eidem Cisterciensis Ordini, ejusque singulis Congregationibus, Monasteriis, domibus, & locis illorum, illarumque Generalibus, Abbatibus, Praesidentibus, Superioribus, Capitulis, Officialibus, & personis concessa privilegia, facultates, & indulta ad dictam Congregationem S. Bernardi in Italia, illiusque Monasteria, Domos, & loca, ac Praesidentem, Definitorum, Visitatorum, Abbatum, Priores, & personas, & utrumque eorum extendi, illaque eis communicari. Quare pro parte dictorum Praesidentis, Definitorum, Visitatorum, Abbatum, & Priorum nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus eorum desiderio annuere, aliasque in praemissis opportunè providere de benignitate Apostolica dignemur.

Confirmatio Pontificia omnium gratiarum & indulgentiarum d. Congreg. S. Bernardi.

§. 2. Nos singulorum privilegiorum, gratiarum, & indulgentiarum, ac desuper confectarum literarum hujusmodi tenores praesentibus pro expressa habentes, necnon Praesidentem, Definitorum, Visitatorum, Abbatum, & Priores, eorumque singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis, à jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censes, hujusmodi supplicationibus inclinati, omnia & singula cujusvis generis privilegia, praerogativas, concessiones, facultates, exemptiones, libertates, conservatorias

immunitates, indulta, ac indulgentias, etiam plenarias, & peccatorum remissiones, ceterasque gratias, spirituales, & temporales, etiam per modum communicationis, & extensionis, Ordini Cisterciensis, & Congregationi S. Bernardi hujusmodi, illorumque Monasteriis, Domibus, locis, rebus, & bonis, ac Abbatibus Generalibus, Praesidentibus, Definitoribus, Visitatoribus, Capitulis, Abbatibus, Prioribus, Officialibus, Ministris, Monachis, ac illius singularibus personis, & cuilibet eorum, tam in genere vel in specie, & tam conjunctim quam divisim, aut alias quomodolibet tam per praedictos, & quoscumque alios Rom. Pontifices praedecessores nostros, & seu Sedem eandem, quam etiam Imperatores, Reges, Archiepiscopos, Episcopos, & alios quoscumque, etiam ad quorumvis instantiam concessa, necnon desuper confectas literas, & scripturas quascumque - Apostolica auctoritate tenore praesentium perpetuò approbamus & confirmamus, illisque perpetuè, & inviolabilis firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos tam juri, & facti solemnitate quoruncumque quomodolibet omisarum, aliosque defectus, si qui forsitan intervenerint in eisdem, supplement.

§. 3. Eaque omnia, & singula in eis contenta, ac comprehensa, cum illorum extensionibus, communicationibus, & ampliationibus dicto Ordini, & Congr. S. Bernardi in Italia, singulisque ejus Monasteriis, Domibus, locis, rebus, & bonis, Abbatibus Generalibus, Praesidentibus, Definitoribus, Visitatoribus, Abbatibus, Prioribus, Superioribus, Praelatis, Officialibus, Ministris, & personis, eorumque Capitulis, etiam Generalibus, & cuilibet eorum, auctoritate, & tenore praedictis, etiam de novo, etiam Motu proprio, & ex certa scientia nostra, ac de Apostolica potestatis plenitudine perpetuò concedimus.

§. 4. Et insuper omnia, & singula privilegia, praerogativas, concessiones, jurisdictiones, antelationes, favores, facultates, declarationes, dispensationes, conservatorias, immunitates, exemptiones, libertates, praerogativas, & indulta, cujusvis generis existentia, necnon indulgentias etiam plenarias, & peccatorum remissiones, ceterasque gratias, spirituales, & temporales, tam eidem Cisterciensi Ordini, ejusque Capitulo, & Abbatibus Generalibus, ac quibusvis illius, etiam quatuor primis Abbatibus, scilicet Claravallis, Morimundi, Pontigniaci, & Firmitatis, quae etiam ejusdem Ordinis Congregationibus in Regnis Hispaniae, Portugalliae, ac quibusvis aliis, eorumque & aliorum, tam vicinarum quam inulic, & Monasteriis, Domibus, Ecclesiis, locis, rebus, & bonis, necnon Capitulis eorum, etiam Generalibus, Definitoribus, Abbatibus, & aliis quibusvis eorum Superioribus, Praelatis, Officialibus, Ministris, Monachis, Novitiis, Fratibus, & Conversis, ac personis quibuscumque, tam in Urbe quam quibuscumque mundi partibus consistentibus, etiam illorum, & illarum, intuitu, aut alias quomodolibet, & sub quacumque forma, & expressione verborum concessa, & concedenda, ac quibus de jure, usu, consuetudine, vel privilegio, aut concessione Apostolica, Regia, Imperiali, Episcopali, in genere vel in specie, ac tam conjunctim, quam divisim, etiam per viam communicationis, & extensionis, aut alias quomodolibet utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere quomodolibet possunt, & poterunt in futurum, etiam si talia sint vel fuerint, quae specialem, & individuum requirerent mentionem, seu in praesentibus de verbo ad verbum insertionem, seu particularem concessionem, ad praedictam Congregationem S. Bernardi in Italia, illiusque Monasteria, Domos, loca, res, & bona, necnon Praesidentem, Definitorum, Visitatorum, & Capitula, Abbatum, Priores, Officialibus, Ministros, Monachos, & singulares personas, ita quod dictae Congregationis S. Bernardi Monasteria, Domos, loca, Conventus, & Capitula, etiam generalia, Praesidens, Definitorum, Visitatorum, Abbatum, Priores, Officialibus, Ministri, Monachi, Novitii, Fratres, Conversi, donati, oblati, & aliae illius singulares personae, ac eorum res, & bona, si b eorum cura, & secundum ejusdem Congregationis instituta nunc & pro tempore viventes, & existentia, praemissis omnibus, & singulis aequè pariformiter, & absque ulla penitus differentia, perinde ac si illis, & eorum singulis principaliter, specialiter & expressè, ac nominatim, & non ad instar concessa fuissent (in quantum eidem Congregationi

Ind. concess. iurata. Com. casu. cum qu. d. l. i. v. Cisterci. quomodo. concess. & concess. d. r. m. quomodo. Congreg. S. Bernardi. expediat. eius Ord. tionibus. sine c. i. t.

gregationi expediat, ejusque gubernio, privilegiis, con-
stitutionibus, & definitionibus non adversentur) uti,
frui, potiri, & gaudere liberè, & licitè possint, & va-
leant, auctoritate, & tenore prædictis, etiam perpetuè
extendimus, illaque omnia, & singula præmissa eis, &
eorum cuilibet eisdem auctoritate & tenore similiter
perpetuè communicamus, & concedimus.

§.5. Decernentes, sic & non aliter per quoscumque
Judices, quavis auctoritate fungen. etiam locorum ordi-
narios, ac S. R. E. Card. etiam de latere Legatos, Vice-
legatos, Sedis Apostolicæ Nuntios & Causarum Palatii
Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet qua-
vis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & aucto-
ritate, judicari, & definiti debere, irritum quoque &
inane quicquid secus super his à quoquam quavis au-
toritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.6. Et nihilominus dilecto filio nostro ipsius Congre-
gationis S. Bernardi in Italia moderno, & pro tempore
existen. S. R. E. Card. Protectori, ac Venerabili Fratri Epi-
scopo Papien. necnon dilecto filio Curie Causarum Cam-
eræ Apostolicæ Generali Auditori per præsentem com-
mittimus, & mandamus, quatenus ipsi vel duo, aut unus
eorum, per se vel alium, seu alios præsentem literas ubi, &
quando opus fuerit, ac quoties pro parte Præsidentis, De-
finitorum, Visitationum, Abbatum, & Priorum prædictorum,
aut alicujus eorum fuerint requisiti, solemniter publican-
tes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assi-
stentes, faciant auctoritate nostra easdem præsentem lite-
ras, & in eis contenta quæcumque inviolabiliter obser-
vari, ac plenum effectum sortiri, necnon Præsidentem,
Definitores, Visitatores, Abbates, Priores, aliosque prædi-
ctos & eorum singulos omnibus præmissis pacificè frui,
& gaudere. Non permitentes eos, & eorum quemlibet
desuper contra præsentium tenorem, sub quovis pretextu,
etiam subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vi-
tio, & etiam defectu intentionis nostræ per quoscumque
quomodolibet molestari, perturbari, vel impediri. Con-
tradictores quoslibet & rebelles, etiam per sententias,
censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna
juris & facti remedia, appellatione postposita compes-
cendo, ac legitimis super his habendis servatis processibus,
sententias, censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis
vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fue-
rit, auxilio brachii secularis.

§.7. Non obstantibus nostræ de non conceden. Indul-
gentiis ad instar, ac piæ mem. Bonif. Papæ VIII. etiã præ-
decessoris nostri de una, & in Concilio generali edita de
duabus dietis, aliisque Apostolicis, ac in Provincialibus, &
synodalibus Conciliis editis generalibus vel specialibus
constitutionibus, & ordinationibus, ac dictis S. Bernardi
in Italia, & aliorum, aliarumque Congregationum dicti
Ordinis prædictarum, etiam juramento, confirmatione
Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, &
consuetudinibus, declarationibus, inhibitionibus, & de-
cretis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis
Legatis, Nuntis, & Ordinariis, ac Congregationibus, &
Ordinibus prædictis, illorumque Abbatibus, etiam gene-
ralibus, aliisque Superioribus, & personis, sub quibuscum-
que tenoribus ac formis, etiam in illarum foundationibus,
& erectionibus obrentis, ac cum quibusvis etiam derogato-
riarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insoli-
tis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, in genere vel
in specie per quoscumque Rom. Pont. similiter præde-
cessores nostros, ac nos, Sedemque Apostolicam prædi-
ctam, etiam Motu simili, & Consistorialiter, aut alias
quomodolibet concessis, & etiam iteratis vicibus appro-
batis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si
pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque
totis tenoribus specialis, specifica, & expressa, ac indi-
vidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas
generales idem importantes mentio, seu quævis alia ex-
pressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc
servanda foret, etiam si in eis caveretur expressè, quod
illis nullatenus, aut non nisi sub certis modo, & forma
derogari possit, illorum omnium & singulorum teno-
res, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, &
forma in illis tradita observata infetti forent, præsentibus

pro sufficienter expressis habentes, illis alias in sup-
robore permanens, hæc vice dumtaxat harum serie ad
effectum præmissorum derogamus, illisque ad plenum
derogatum esse volumus, & derogamus, ceterisque con-
trariis quibuscumque. Aut si aliquibus combiniter, aut
divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdicti,
suspendi, vel excommunicari non possint per literas
Apostolicas non facientes plenam & expressam, ac de
verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

§.8. Volumus autem quod earundem præsentium tran-
sumptis, etiam impressis, manu alicujus ex scribis prædi-
ctorum Abbatum, aut Prælatorum, aut Notarii publici
subscriptis, & sigillo alicujus Monasterii dictæ Congre-
gationis S. Bernardi in Italia, aut alterius personæ in digni-
tate Ecclesiastica constitutæ munitis eadè prorsus fides in
judicio & extra illud, ac ubique adhibeatur, quæ eisdem
præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Marcum, sub Annulo Piscatoris,
die 6. Septembris 1591. Pontificatus nostri anno 1.

Fides habenda
transumptis
hujus bullæ.

Dati P. A. N.
die 6. Sept.

Approbatio Regulæ Congregationis Clericorum Regularium Ministrantium infirmis, cum gratiarum, & privilegiorum concessione.

Congregationem istam confirmavit Six. V. sup. in ejus
const. 25. Ex omnibus. Et hanc regulam reformavit
Clemens VIII. infra in const. 78. Superna.

GREGORIUS EPISCOPUS, Servorum Dei: Ad perpetuam rei memoriam.

Illius qui pro gregis dominici salute in ara Crucis im-
molari non abnuvit, vices, quamvis immeriti, gerentes in
terris, curis urgeant assiduis, & cõtina meditatione pul-
samur circa ea quæ pro pauperum Christi infirmorum ne-
cessitatibus nedum corporalibus, sed etiam spiritualibus
adjuvãdis in hac Urbe nostra piè instituta sunt, omni stu-
dio intendere, & quæ propterea providè facta fuisse dic-
tur, ut firma perpetuè, & illibata persistat, Apostolico mu-
nime roboramus, & ut ad præmissa peragenda Christi
fideles libentius concurrant, fideles ipsos spiritualibus
muneribus prosequimur, ut exinde reddantur divinæ gra-
tiæ aptiores, ac charitatis, & misericordiæ fervor in dies
amplius augeatur in eis, aliaque desuper concedimus,
prout conspiciamus in Domino salubriter expedire.

Prædiximus

§.1. Cum itaque dudum fel. rec. Sixtus Papa V. præde-
cessor noster, certis causis adductus, ex certa sua scientia
Congregationem sub vocabulo, seu nomine Ministrantiũ
Infirmis, in Urbe tunc constitutam, per suas in forma Bre-
vis desuper confectas literas perpetuè approbaverit, &
confirmaverit, prout in ipsis literis plenius continetur.

Sixtus V. Congregationem
approbavit
in const. citã
in rubr.

§.2. Et sicut accepimus, dilecti filii Camillus de Lellis,
modernus ipsius Congregationis Præfectus, & alii ejus
socii cupientes in charitatis vinculo persistere, & majori
cum animi quiete Deo servire, & ad perficiendam, & cõ-
servandam eorum Congregationis in Christo unionem,
quandam vivendi formulam juxta ea quæ ad propositum
sibi finem conducere usu didicerunt, ediderint, factum-
que sit, ut eorundem Camilli, & sociorum vitæ institu-
tum, sub dicta formula comprehensum, fidelibus gra-
tum, & acceptum, ac ad proximi subventionem adeò
utile, & necessarium existat, & ipsa Congregatio numero
sociorum admodum creverit, & quamplures Christi fide-
les summo desiderio, & affectu in dictam Congregatio-
nem recipi, & admitti plurimum exoptent.

Congregatio
postea Regula
constituitur.

Formula autem prædicta tenor sequitur, qui talis est.

§.3. Quisquis decrevit se hujus charitatis muneri in-
perpetuum addicere, statuat se mundo, rebusque
omnibus sæculi esse mortuũ, & Christo soli vivere, seque
nobis aggreget, ut admittat peccata expiet, sub jugo sua-
vissimo perpetuæ paupertatis, castitatis, & obedientiæ, &
sub perenni ministerio ægotantium, quos etiã pestis in-
cesserit, non solum in Nosocomiis, sed etiam in Carcerum
valetudinariis, ubi ægroti magna tam corporalium quàm
spiritualium rerum angustia premuntur. Ac de his univer-
sis (Deo adjuvante) præcepta dabuntur in Constitutioni-

Cuius tenor
hic inseritur.

De quibus
vitiis.
Ad hæc vide
bullæ Clem.
VIII. cit. in
rubr.

bus suo tempore edendis, quibus sub ullius peccati poenis obstringi non intendimus, iis tamen exceptis ad quos observanda votorum vinculis obligamur.

Paupertatis.

§. 4. Paupertatem nostram ita interpretamur, ut Religiosorum in paupertas mendicantium eorum, qui nec singuli, nec universi fructus ullos, ac redditus capiant, quæ verò necessaria erunt, ea ex humili exercitio ostiarii emendicandi, vel ex elemosynis nobis sponte oblati comparabimus, nemo per se, & arbitrato suo queritabit, sed si soli quibus ob communem usum ab obedientia id oneris imponetur.

Generalis & Consultorum officii.

§. 5. Totius Congregationis superior, Præfæctus Generalis appellabitur, cujus officium perpetuum quoad vivet. Socios autem habeat quatuor, qui Consultores dicentur. Creabuntur autem hi cum Congregatio majorem numerum erit nacta idoneorum hominum, itque pariter officium perpetuum gerent dum Generalis Præfæctus erit superstes. Votum eorum æquè ac Præfæcti, decisivum erit, præterquam quod Præfæctus duplex habeat, singuli illi simplex. Nihil eorum, de quibus secundum constitutiones factas, aut faciendas, cum Consultoribus decernendum est, statuetur, nisi de illorum consilio, & sententia: major verò pars sententiarum vincet. Ne autem ex sententiarum æqualitate res in dubium veniat, ad id vir gravis de Congregatione deputetur, qui voto suo (prout necessitas postulaverit) alterius quam meliorem censuerit, partis numerum augeat. Præfæctus unà cum sociis potestatem habeat, tum interpretandi, & ea explicandi, de quibus super instituto nostro (quod hic summam comprehenditur) dubitatio fuerit orta, tum constitutionum ad optimam Congregationis disciplinam faciendarum. Constitutiones autem experiendo primum atque utendo expendantur, deinde à Capitulo, sive Congregatione generali, prout expedire videbitur, admittentur. Præfæctus Generalis, ac socii, Præfæctos aliorum locorum, ubi Congregatio sedem habuerit, & Provinciales, & Visitatores, quos oportuerit, eligent.

Generalis electionis, & votis ab eo emittendis.

§. 6. Electio verò Generalis Præfæcti, & Consultorum posthac in Congregatione generali facienda est. In præfens quidem Generalis creabitur suffragiis majoris eorum partis, qui nunc Crucem gerunt, ac juxta formam statuendam. Idem statim ac renuntiatus Generalis fuerit, quatuor votorum professione, obedientiæ scilicet, paupertatis, castitatis, & quod præcipuum hujus instituti scopum continet, perennis (ut dictum est) ministerii ægrotantium solemniter se obstringet, tumque apud ipsum, aut eum cui is hoc negotii dederit, eodem modo profitebuntur omnes qui specimen sui dederint, & idonei, ac digni iudicati fuerint.

Officio missivum ad Hospitalia. Hoc latius est dispositum in consilio. Clem. VIII. ut in rubr.

§. 7. Volumus autem nostros in Nosocomiis, cum Superiorum suorum jussu, (consentientibus eorundem Nosocomiorum Præfæctis) mittentur, ita operam navare, ut nulla publica officia, magistratusve, aut reddituum administrationem in iis suscipiant, verum omnes curam ægrotorum, tum corporis, tum animæ gerant; & aliquot ex ipsis nocturnas excubias diurnasque ibi ducant, atque ægrotis agonizantibus, donec ex hac vita migrent, nusquam desint. Quod si nobis, ut cæteris pauperibus Nosocomiorum patroni, aut administratores aliquid elemosynæ, sive quotidianæ, sive mensuræ, sive annuæ, sive in plures annos largiri voluerint, Congregatio nostra jus nullum habeat id exigendi, sed quæ dabuntur liberaliter cum gratiarum actione accipiet. Nos enim curæ ægrotorum incumbimus nulla mercede vel spe temporali adducti, sed ex instituti nostri obligatione.

Munerum receptionis prohibita.

§. 8. Itaque ab ægrotis Hospitalium nulla munera, nihil pecuniæ, nullam omnino rem nostri capiant, ac ne per submissas quidem personas. Legata ab iis, qui in Nosocomiis defuncti fuerint, in rem nostram relicta non admittantur.

Officiales in Hospitiis, quando recipiendi in Congr.

§. 9. Qui in Hospitalibus sunt Nosocomiorum Officiales, & famuli, in Congregationem nostram non recipiantur sine assensu eorum, qui illis in locis præfæcti sunt.

Infirmorum extra Hospitiis, visitationis, & curationis.

§. 10. Experiendo didicimus, plurimis maximisque difficultatibus, & incommodis, animæ præsertim, eos consistari, qui extra Nosocomia, & Carceres in aliis

locis ægrotant, ac potissimum tenues, & plebeiis homines, exterisque qui in conducto degunt. Quare volumus (adjuvante Domino nostro Jesu Christo) à nostris eos invisit, & iis, quoad fieri poterit, adhibere consolationem, exhortationem, & alia hujusmodi juxta Constitutiones edendas: priusquam verò illi seipsum usum amittant, adducantur, pro cujusque conditione, & natura, ad protestationes secundum formam Ecclesiæ Sanctæ faciendas, cumque ingravesceret morbus, diu noctuque apud eos excubent nostri, animamque commendent, ac salutaribus monitis opulentur, magnumque ponatur in eo studium, ut hortationibus piis informetur, ne tentationibus succumbant, & in illo formidoloso vitæ exitu confortentur, ut bene, ac diligenter commendentur animæ.

§. 11. Caveant autem maxime, ne quisquam eorum qui ad visendos per ejusmodi loca ægrotos, & ad charitatem iis præstandam, operamque offerendam mittentur, ob labores suos ullum munus, aut rem, pecuniamve accipiat, nec ullam vel exiguam stipem atque elemosynam, sed omnia ad solam Domini Dei gloriam, animarumque salutem fiant, atque administrantur. Quinimò ut nostratum utilitatum ratio omnis prætermittatur, nec quisquam proprio emolumento studeat, nequam nostris ægrotis auctores sint, neque consilium dent, aut hortentur, ut aliquid erogent elemosynæ, aut testamentum faciant, aut legata relinquunt in re atque utilitatem nostram.

§. 12. Propter multas instituti nostri occupationes, qui nostrum sacris ordinibus initiati erunt, divinum officium quotidie recitabunt, non in Choro, sed privatim, ac sigillatim: cæteri tertiam Beatissimæ Virginis Rosarii partem, vel ejus Officium parvum.

§. 13. Processiones etiam solemnissimas, cæterasque solemnitates (quibus piè alii Religiosi Ordines intereunt) ipsi non obibunt, ut liberius, magisque assidue ægrotis operam navent, quo in ministerio perseverare cupimus, immediate subditi curæ, animadversioni, specialis protectioni, ac defensionis Sanctissimi D. N. Papæ, Sanctæque Sedis Apostolicæ.

§. 14. Ut autem spiritum nostri recreent, ac pascant, possintque tantam divinæ gratiæ ubertatem adipisci, ut munera, & officia sua cum charitate exequantur, exercebunt se in oratione mentali & vocali, tum in examine conscientiæ, seque sæpissime munient Sacramento confessionis, & communione corporis Christi, nonnullis item abstinentiis, quæ omnia constitutionibus particulatim exponuntur.

§. 15. Ac quoniam nostris, ut alterius saluti consulant, cum proximis assidue conversandum est, volumus Novitios, secundum formam edendarum constitutionum jam admissos, præter accuratam examinationem per biennium ante probari quàm ad professionem admittantur, qui à Præfæctis, juxta modum in eisdem constitutionibus statuendum, idonei existimati fuerint, exacto biennio, profitebuntur.

§. 16. Vestis erit pauperum atque honestorum Sacerdotum nigri coloris, pallio autem, ac tunicæ dumtaxat, qui professionem fecerint, assuetur ad dexteram Crux oblonga ad palmi mensuram, ex panno castanei coloris, qui vulgò taneus dicitur.

§. 17. Nostri instituti ratio postulat, ut longè major esse debeat Laicorum quàm Sacerdotum numerus. Idcirco statuimus eos tantum esse sacris ordinibus destinandos, quos Præfæctus Generalis, atque unà Consultores, vel de eorum licentia alii Superiores, non aptos modo ad ipsos sacros ordines, sed etiam ad ministerium nostrum, ex constitutionum præscripto congruentes, ac necessarios judicant.

§. 18. Idemque servandum decernimus erga Clericos qui ad studium admittentur, si verò in eo se ex ipsarum constitutionum regulis exercebunt, ut ita literis vacent, ne mortificationis, & ægrotorum juvandorum (prout Præfæctis visum fuerit) studia omittant.

§. 19. Propterea quod hæc exercitia cum disciplina spiritali conjuncta, ærumnas, & incommoda afferunt, quodque gravia sunt nobis, ac tetra loca frequentanda, experti sumus, eorum tuendæ valetudinis causa, qui his

Emendat ab eo

Officiis recitatis

Eximie à prout

Oratio Sacramentum

Novitios cipiendi in rubr.

Sacramentum habitus

Laicorum numerus

Studentes

Laicis recitatis

his officiis in Domino fun& fuerint, aliquo loco opus esse, ubi puro, libero, ac salubri aere gravis odor, & putor conceptus purgetur, nostrique à multis laboribus, ac vigiliis respirent, quem etiam locum destinari cupimus nostris ex inuacitudine se reficientibus, quo citius afflictae vires recuperentur. Quare huiusmodi locum habere Congregatio poterit, idque fore interpretamur salva, & integra cui dediti sumus, paupertate: ejus autem loci qualitas constitutionibus desinetur.

§. 20. Quibus praeterea in Urbibus, & Oppidis Congregatio Novitios educabit, possit habitationem habere separata à professorum domo.

§. 21. Cum autem, sicut accepimus, in praemissis nihil, quod pium non sit, aut salutare, reperitur, nos ut Camillus, & Socii praefati in eorum pie vivendi proposito eo promptiores reddantur, quo se majori Sedis Apostolicae gratia, & favore complecti animadverterint, & praemissa dictae Sedis patrocinio communiti, & corroborari viderint, providere volentes, ad Camillum & Socios praedictos à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & poenis, à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existant, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum ferri absolventes, & absolutos fore censentes. Necnon dictarum literarum Datam, ac praemissorum omnium, & singulorum veriores, etiam totos tenores, ac occasiones, & causas ac circumstantias, etiam hic de necessitate exprimendas, praesentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, Motu proprio, non ad dictorum Camilli, & Sociorum praefatorum, aut aliorum pro eis nobis desuper oblatae petitionis instantiam, sed ex certa scientia nostra, & de Apostolicae potestatis plenitudine praemissa omnia, & singula, tanquam ad spirituales profectum animarum pertinentia, & opportuna, Apostolica auctoritate tenore praesentium perpetuè approbamus, & confirmamus, ac illis perpetuè, & inviolabilis firmitatis robur, & patrocinium adjicimus, & apponimus, omnesque, & singulos, tam juris quam facti, ac quaecumque solemnitate, etiam substantialium, hic forsan de necessitate exprimendarum, & inserendarum defectus perpetuè supplemus.

§. 22. Dictosque Camillum, & Socios, ac ipsam Congregationem, illiusque membra omnia, nunc & pro tempore in quibusvis locis consistentia, sub nostra, & hujus sanctae Sedis Apostolicae, ac Beati Petri speciali, & immediata protectione suscipimus, & admittimus.

§. 23. Et nihilominus potiori pro cautela Camillo, & sociis praefatis, ac eorum cuilibet, ut quodcumque eis visum fuerit, possint praedicta substantialia religiose vitae, paupertatis videlicet, castitatis, & obedientiae, & perennis ministerii aegrotantium vota, juxta praefatae formulae tenorem emittere. Et praefectus hac prima vice eligendus, in manibus cujuscumque personae in dignitate, seu administratione Ecclesiastica constitutae, saecularis, vel cujusvis Ordinis Regularis solemniter profiteri, & tam ipse, quam alii pro tempore existentes Praefecti, & Socii ejusdem Congregationis, sub nomine, & nuncupatione Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis, in communi, & de communi viventibus, in locis sibi forsan jam concessis, vel in futurum concedendis, sub dicta immediata, & speciali protectione in unum habitare, & ex eis inter se Superiorem, Praefectum nuncupandum, eligere, ut praefertur, juxta eorum formulam hujusmodi.

§. 24. Et quoscumque alios saeculares Clericos quavis dignitate fungentes, seu Laicos, qui Deo inspirante ad hujusmodi propositum, & communem vivendi modum sese conferre, & conformare voluerint, recipere, & post approbationem, juxta praedictam eorum formulam, ad hujusmodi votorum professionem, in manibus eorum Superioris, seu Praefecti emittendam, & ad communem vivendi modum admittere.

§. 25. Necnon inter eos quascumque constitutiones particulares, quas ad hujusmodi Congregationis, seu Religionis finem, & Omnipotentis Dei gloriam, proximique utilitatem conformes esse, & conducere judica-

verint, & condere, & tam hactenus factas, quam in posterum faciendas constitutiones ipsas, juxta temporum, & locorum, ac rerum qualitatem, & varietatem mutare, alterare, seu in totum cassare, & alias de novo condere, facere, & edere possint, & valeant, quae postquam illustratae, seu de novo conditae, editae, ac ab Urbis Vicario examinatae, & approbatae fuerint, eo ipso dicta Apostolica auctoritate confirmatae, & approbatae, ac etiam de novo concessae, etiam sub quacumque data per Praefectum, & seu alios Superiores dictae Congregationis eligenda, sint, & esse censentur, dummodo tamen sacris Canonibus, & Concilii Tridentini decretis, ipsiusque Congregationis Regularibus institutis non contrarietur, ut praefertur, sine nova approbatione Sedis Apostolicae, vel primo conditas, vel mutatas servare in omnibus teneantur, secundum instituti rationem.

§. 26. Necnon etiam eidem Camillo, & sociis, ac pro tempore existentibus Praefectis Generalibus, aliisque omnibus, & singulis personis dictae Congregationis, ut omnibus, & singulis quibuscumque, etiam speciali nota dignis privilegiis, exemptionibus, immunitatibus, indulgentiis, facultatibus, libertatibus, auctoritatibus, indultis, favoribus, prerogativis, concessionibus, & gratiis quorumvis, etiam Cisterciensis, Cluniacensis, ac sancti Benedicti Monachis, Clericis Regularibus, & Presbyteris Collegialibus Societatis JESU, & Canonicis Congregationis Lateranensis, ac quibuscumque aliis Clericis Regularibus, & aliorum, tam Mendicantium, quam non Mendicantium Ordinum, & Congregationum fratribus, & personis, tam in spiritualibus, quam in temporalibus, in specie, vel in genere, etiam communicative, per quoscumque Romanos Pontifices praedecessores nostros, ac Sedem praefatam quomodolibet concessis, quae tamen sint in usu, haec ullis revocationibus comprehensa, neque decretis dicti Concilii, nec ipsius Congregationis Regularibus institutis contraria, & quibus illi tam in vita, quam in mortis articulo, etiam circa peccatorum remissiones, & junctarum poenitentiarum relaxationes, aut alias quomodolibet uti, potiri, frui, & gaudere possunt, aut poterunt quomodolibet in futurum, perpetuis futuris temporibus uti, potiri, frui, & gaudere, ac illorum omnium participes esse possint, & debeant pariformiter, & aequè principaliter, absque ulla proflus diffractura, perinde ac si Congregationi, Praefectis, Sociis, ac personis, & eorum domibus, & Ecclesiis, vel Oratoriis hujusmodi nominatim, & specialiter, ac generaliter concessa fuissent.

§. 27. Ac pro tempore existenti Praefecto generali hujusmodi, ut per se, vel alium, seu alios ad id per eum pro tempore deputatum, seu deputatos, omnesque & singulos ejusdem Congregationis Socios, & personas sub ejus obedientia, disciplina, & correctione pro tempore degentes, ab omnibus, & singulis eorum peccatis, ante, vel post ingressum in dictam Congregationem per eos commissis, necnon à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis, & saecularibus sententiis, censuris, & poenis, à jure, vel ab homine, non tamen nominatim, quomodolibet latis, & promulgatis, & hujusmodi sententiis innodatos, aut in locis Ecclesiastico interdicto suppositis divina officia celebrantes, & suscipientes, & censuris hujusmodi sic ligatos, & propter ea, aut alias ex quocumque capite, vel causa, praetquam homicidii voluntarii, bigamiae, ac membrorum mutilationum irregularitatem incurrentes, Apostolica auctoritate in foro conscientiae tantum absolvere, necnon cum eis, si opus fuerit, etiam cum rehabilitatione, & absterfione inhabilitatis, & infamiae macula dispensare, ita tamen, quod sic absoluti, & dispensati pro tempore, si ab hujusmodi Congregatione quodcumque egrediantur, eo ipso in pristinas sententias, & censuras, à quibus eos absolvi contigerit, relabantur, & reincidant.

§. 28. Ipsisque Sociis & Frat. expressè professis Congregationis hujusmodi, & eorum singulis, ut à quibuscumque maluerint Catholicis Antistitibus gratiam, & communionem dictae Sedis habentibus, ad sacros, etiam Presbyteratus ordines, sub titulo paupertatis Congregationis

Facultas generalis omnium subditos absolventis, &c. Tu vide ad Clem. VIII. Quaecumque, n. 1191

Facultas generalis omnium pro- fessorum suscipien. Ordin- nes à quo- cumque Ab- bate

Facultas omnium pro- fessorum suscipien. Ordin- nes à quo- cumque Ab- bate

hujusmodi promovendi, de licentia tamen Praefecti, seu alterius eorum Superioris, secundum eorum constitutiones, ipsique Antistites ordines ipsos hujusmodi Sociis, absque obedientia, & omni alia promissione, vel obligatione conferre.

Facultas Generalis dispensandi supra defectum natalium.

§. 29. Ac dicto Praefecto generali pro tempore existenti, seu de illius licentia Praefectis inferioribus aliorum locorum, seu Provincialibus dictae Congregationis pro tempore existentibus, & illorum Vicariis, ac Locatenentibus, ut cum ejusdem Congregationis personis defectum natalium, etiam ex adulterio, sacrilegio, incestu, & quovis alio nefario, & illicito, ac prohibito, & damnato coitu provenientes patientibus, postquam in dicta Congregatione vota emiserint, ut defectu hujusmodi non obstante, ad quoscumque sacros, etiam Presbyteratus ordines promovendi, & in illis, etiam in Altaris ministerio ministrare, necnon ad quascumque administrationes, personatus, praerogativas, & officia dictae Congregationis eligi, admitti, & assumi, illaque gerere & exercere.

Aliqua loca recipiendi.

Tu vide Bullam 99. Clem. VIII. Quoniam.

§. 30. Ac Praefecto, & Sociis Congregationis hujusmodi, ut quaecumque loca, & domus ad inhabitandum eis donata, vel ab illis quomodolibet habita, in domos, & Oratoria Ordinis, & Congregationis hujusmodi erigere; facere, seu erigi procurare, absque nova dictae Sedis desuper obtinenda approbatione, liberè, & licitè possint, & valeant. Necnon si contingat Praefectum, & Socios ipsos aliquam domum, Ecclesiam, Oratorium, seu quemvis alium locum dictae Congregationis aedificare, & construere, seu id per alicujus personae testamentum mandari, vel quovis modo offerri domum, Ecclesiam, seu Oratoria, vel loca hujusmodi, etiam omnibus ad id necessariis, & opportunis construi, & aedificari, ac locum pro hujusmodi constructione oblatum recipi posse, ipsaque domos, Ecclesias, Oratoria, & cellas ubilibet per dictos socios pro tempore costructa, vel eis donata, eo ipso quo aedificata, vel donata fuerint, Apostolica auctoritate erecta, approbata & confirmata, ac bona quaecumque pro domorum, vel Oratoriorum hujusmodi, vel personarum inibi commorantium sustentatione, & manutatione, per quosque Christi fideles pro tempore donata, relicta, & legata, eo ipso, praedicta auctoritate perpetuè applicata, & appropriata esse, & ceteri, Ecclesiaeque, & Oratoria praefata cum coemeteriis per quoscumque Episcopos benedici, seu consecrari, & quovis modo polluta reconciliari possint, & debeant, perpetuè concedimus, & indulgemus, statuimus, & ordinamus.

Appellatio à correctione prohibetur.

Et impetratio Praelaturarum.

In ad hoc vide Bullam Clem. VIII. cit. in rub.

§. 31. Et volumus quod à correctione regulae Congregationis hujusmodi, secundum ordinationes factas, ut vigor disciplinae melius conservetur, appellari, aut talis appellatio per ullum Judicem admitti, nec ab officio absolutio, aut privatio peti nullatenus possit.

Et alteri quàm Praefecto eligendi.

Ad aliosque Ordines dispensandi.

§. 32. Nec Praefectus generalis dictae Congregationis pro tempore existens aliquam dignitatem extra Religionem, seu Congregationem ipsam, sine ejusdem, seu illius Congregationis expressa licentia, nec aliquis ex sociis hujusmodi, absque consensu dicti Praefecti generalis, & expressa licentia, quae dari non valeat, nisi ad id à Romano Pontifice per obedientiae praerogativam pro tempore fuerint coacti, praelaturae, vel quaecumque aliam dignitatem acceptare, vel ad illam assumi queant.

§. 33. Necnon quod quilibet ex Sociis Congregationis hujusmodi peccata sua proprio Praefecto, vel ab eo deputato, seu deputatis, & aliis secundum ordinationes Congregationis praefatae designatis, seu designandis, confiteri debeat, nisi super hoc à dicto proprio Praefecto alium Confessorem eligendi facultatem habuerit.

§. 34. Ac inhibemus, ne quis post emissam vota, secundum constitutiones, seu ordinationes ejusdem Congregationis, ad quemvis alium Ordinem, etiam per Sedem praefatam approbatam (Carthusiensium Ordine dumtaxat excepto) transferri, egressi verò alias, quam ut praefertur, de Ordine, seu consortio hujusmodi, in nullo alio praeterquam Carthusiensium Ordine praedicto admitti, recipi, vel retineri possint.

Apostata circumvenitur.

§. 35. Ipsi Praefectus generalis, & alii inferiores Praefecti ejusdem Congregationis, per se, vel alios, illos sic egressos, & alios quoscumque dictae Congregationis apostatas, & etiam alios quovis insolentes, & qui id pe-

teri videbuntur, in quocumque habitu apostatas praefatos contigerit reperiti, excommunicare, capere, incarcerare, coercere, & alias suae disciplinae submittere, necnon ad id, si opus fuerit, auxilium brachii secularis invocare.

§. 36. Insuper Praefecto generali, vel de ejus licentia aliis locorum Praefectis, seu superioribus dictae Congregationis, etiam pro tempore existentibus, ut in sua Congregatione quoscumque alios seculares, laicos, seu in Presbyteratus ordine constitutos aggregare, & adjicere, pro piis misericordiae, & charitatis operibus hujusmodi exercendis, qui sic aggregati, omnibus, & singulis indulgentiis, & gratiis ejusdem Congregationis gaudeant, & potiantur, & gaudere, ac potiri debeant, & illas consequantur, dummodo ea opera faciant, & exercent, quae pro eisdem indulgentiis, & gratiis consequendis fuerint praescripta.

§. 37. Necnon Praefecto generali, & aliis Superioribus, necnon de eorum etiam facultate, universis fratribus, & sociis Congregationis Ministrantium Infirmis hujusmodi, in Presbyteratus ordine constitutis, ut in locis ubi degunt, & eos pro tempore morari contigerit, habere Oratoria, & in eis Missas, & alia divina officia celebrare, ac Ecclesiastica Sacramenta recipere liberè, & licitè possint, & valeant respectivè, etiam concedimus, & indulgemus.

§. 38. Ipsamque Congregationem Ministrantium Infirmis, & universos illius socios, & personas singulas, ac eorum bona, & res quascumque ab omni Superioritate, jurisdictione, correctione, & visitatione quoruncumque locorum Ordinariorum, & Episcoporum, salva tamen decretorum dicti Concilii dispositione, eximimus, & penitus liberamus.

§. 39. Necnon privilegia, indulgentias, praerogativas, exemptiones, immunitates, gratias, & indulta, Monachis, & Fratribus, ac Societati Jesu, & Canonicis, aliisque personis supradictis, tam in spiritualibus, quam in temporalibus, tam in specie, quam in genere, etiam communicativè concessa, ut praefertur, ad Praefectum generalem, etiam pro tempore existentem, aliosque socios, & etiam particulares Congregationis hujusmodi Ministrantium Infirmis, perpetuè extendimus, & ampliamus, ac in eis locum habere, & suum plenarium effectum sortiri debere decernimus, & declaramus.

§. 40. Et insuper animarum profectui providere volentes, de Omnipotentis Dei misericordia, ac beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus, & singulis Christi fidelibus verè poenitentibus, & confessis, ac facta communione refectis, qui dictam Congregationem pro tempore ingredientur, die primi illorum ingressus, & receptionis, ac emissionis professionis, necnon qui similiter poenitentes, & confessi, si id commode fieri poterit, ac dicta communione refecti, in dicta Congregatione pro tempore decesserint, in eorum mortis articulo, praesertim in proximi subventionem, ratione pestis, seu cujuscumque alterius morbi contagiosi, in forma Jubilaei Anni S. Romae concedi soliti, necnon etiam verè poenitentibus, & confessis, ac Sanctissimo Eucharistiae Sacramento refectis in piorum operum misericordiae, & charitatis exercitio perseverantibus, singulis primis diebus Dominicis cujuscumque mensis, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus, & largimur. Ac eisdem Sociis, & Religiosis dictae Congregationis, & in ea aggregatis, ut etiam omnibus, ut praefertur, & singulis indulgentiis, quibus ipsimet Religiosi gaudent, & eos gaudere, ac potiri volumus, quotiescumque Infirmis praesto fuerint, ac illos noctu visitaverint, & curaverint, eorumque lectos faciendo, ac illis ad manducandum porrigendo, & auxiliando, ac disponendo ad bene moriendum, & viam salutis, ac Doctrinam Christianam illos docendo, ac denique omnia officia charitatis, vel spiritualia, vel corporalia, quae ad animarum aedificationem pertinent, exercendo, & Sacramenta Ecclesiastica administrando, ceteraque similia praestiterint, pro quolibet praemissorum plorum operum, necnon omnibus, & singulis officialibus & ministris, ac aliis personis dictae Congregationis ob infirmitatem, vel

Contra...

Dis...

Ordin...

Pro...

Endu...

GREGORIVS DECIMVS QVARTVS.

propter obedientiam, seu alia de causa domi remanenti- bus, si quinquies Orationem Dominicam, & toties salu- tionem Angelicam devotè recitaverint, etiam viginti annos, & totidem quadragenas de eis injunctis, & alias quomodolibet debitis poenitentis misericorditer in Do- mino relaxamus. Ac quod omnes, & singuli utriusque sexus benefactores hujus Congregationis, possint esse participes omnium operum meritoriorum quæ in Con- gregatione hujusmodi pro tempore fiunt, etiam concedi- mus, & indulgemus.

§. 41. Decernentes easdem presentes literas, sub qui- buscumque similibus vel dissimilibus indulgentiarum, vel aliarum gratiarum revocationibus, suspensionibus, limita- tionibus, derogationibus, & aliis contrariis dispositio- nibus, etiam in favorem Basilicæ Princ. Apost. de dicta Ur- be, seu Cruciatæ S. aut etiam per nos, seu per alios Ro- manos Pontifices prædecessores nostros, ac dictam Sedem, etiam Motu, & potestatis plenitudine similibus, seu ad quorumvis Imperatorum, & Regum instantiam pro tem- pore quomodolibet factis minime comprehendendi, sed sem- per ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum statum restituras, repositas, & plenarie reinteg- ratas, ac de novo concessas esse, & ceteri debere.

§. 42. Sicque per quoscumque Judices, & Commissa- rios quavis auctoritate fungentes, etiam S. R. E. Card. & causarum Palatii Apost. Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ubique judicari, & definiti debere, irri- tum quoque, & inane si secus super his à quoquam qua- vis auctoritate, scienter vel ignoratè contigerit attentari.

§. 43. Quocirca Venerabilibus fratribus nostris Ollien- & Tusculan. Episcopis, ac dilecto filio causarum Curie Cameræ Apost. generali Auditori per Apostol. scripta Motu pari mandamus, quatenus ipsi vel duo, aut unus eorum, per se vel alium, seu alios presentes literas, ac omnia, & sin- gula in eis contenta, ubi & quando expedierit, ac quoties pro parte Præfati, & Sociorum prædictorum fuerint re- quisiiti, solemniter publicantes, eisque in præinsertis effi- caciis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritatè nostrâ præmissa omnia observari. Non permittentes Præ- fectum, ac socios præfatos desuper à quoquam quomodo- libet molestari, seu inquietari, contraditores dictæ au- thoritatè nostræ, appellatione postposita comescendo.

§. 44. Non obstantibus præ memorie Bonifacii Papæ Octavi, etiam prædecessoris nostri, quæ cavetur ne Men- dicantes loca ad inhabitandum recipere, seu recepta mu- tare præsumant, absque dictæ Sedis licentia speciali, de prohibitione hujusmodi expressam mentionem faciente, necnon dicti Sixti prædecessoris, ac Picavien. Concilii contra illegitimos, & quorumcumque aliorum Roma- norum Pontificum prædecessorum nostrorum, ac nostra de non concedendis indulgentiis ad instar, constitutioni- bus, & ordinationibus Apostolicis, ac Cisterc. Cluniac. S. Benedicti, Mendicantium & Societatis Jesu, & Cano- nicorum Lateran. Ordinum hujusmodi, juramento, confir- matione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, quibusvis personis per quoscumque Rom. Pontifices prædecessores nostros præfatos, ac nos & dictam Sedem, etiam Motu, scientia, & potestatis ple- nitudine similibus, ac quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausu- lis, irritantibusque & aliis decretis, in genere vel in spe- cie, ac aliis quomodolibet, etiam pluries concessis, ap- probatis & innovatis, quibus omnibus, & singulis, etiam si de illis, eorumque totis tenoribus specialis, spec- cifica, expressa, & individua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia ex- pressio habenda foret, illorum tenores presentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter & expressè, Motu pari de- rogamus, contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus com- munitè vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto hujusmodi mentionem.

§. 45. Volumus autem, quod earundem presentium Bullarum Magni Tom. II.

crasampis, etiam impeditis, manu alicujus Notarii publi- ci subscripiti, & sigillo alicujus Canonici Metropolitanæ vel alterius Cathedralis Ecclesiæ, seu personæ in digni- tate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem pro illius fides in judicio & extra adhiberetur, quæ presentibus eisdem adhiberetur, si forte exhibita vel ostensa.

§. 46. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc pagi- nam nostræ absolutionis, approbationis, confirmationis, ad- jectionis, concessionis, appositionis, susceptionis, admis- sionis, indulti, statuti, ordinationis, exemptionis, libera- tionis, extensionis, ampliacionis, decreti, declaracionis, re- lationis, mandati, derogacionis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc atten- tate præsumperit indignationem Omnipotentis Dei, ac Petri & Pauli Apost. ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud S. Marcum, anno Incarnationis D. P. A. I. die Dominicæ 1591. Kal. Octob. pontificatus nostri an- no primo.

Confirmatio gratiarum, & indulgentiarum Eremitæ XVII. Camaldulensis, Congregationisque dicti eremi, & S. Michaëlis de Murano Ordinis Camaldu- lentis sub Regula S. Benedicti, cum Privile- giorum quibuscumque aliorum Religiosorum, etiam Mendicantium Ordinibus concessorum & concedendorum communicatione.

Alia de hoc Ordine Camaldulensi indicavit sup. in const.

§. Alexand. II. Nulli, Privilegia autem signanter vide sup. in Alex. IV. const. 11. Officii, & in Leon. X. const. 2. Etli, ac Pii V. const. 41. Etli Mendican- tium, in fin.

GREGORIVS PAPA XIV. Ad futuram rei memoriam.

EX injuncto nobis desuper Apost. servitutis officio ad ea quæ à prædecessoribus nostris pro Ecclesiasticarum, præsertim Regularium personarum, quæ sub suavi Religionis iugo Altissimo famulantur, directione, & tran- quillitate statuta, & concessa fuerunt, conservanda, & au- genda libenter inducimur, ut Apost. gratias & favoribus circumsepti, & muniti, cum majori quiete, ac devotionis fervore sub regularis vitæ observantia, ac Monastica disciplina vivere, ac Deo Optimo Maximo preces fundere liberius valeant.

§. 1. Sane pro parte dilectorum filiorum Generalis & Visitatorum, ac Prioris Eremitæ, necnon Congregationis ejusdem Eremitæ, & S. Michaëlis de Murano Camaldulen- Ordinis nobis nuper exhibita petitio continebat, quod aliis felicis recordationis Leo X. Clemens VII. Paulus III. Julius etiam tertius, Gregorius XIII. & Sixtus V. ac alii etiam Romani Pontif. prædecessores nostri, tunc existen. Generali & Visitatoribus, ac Priori Eremitæ, necnō Congregationis ejusdem Eremitæ, & S. Michaëlis de Mu- rano, diversâ privilegia, facultates, & indulta, ac gratias spirituales & temporales concesserunt, omniaque & singula privilegia, indulta, facultates, & gratias, ac concessionem ipsi, ac personis, domibus & bonis eorum- dem eatenus, tam Apostolica, quàm Ordinaria, Imperi- ali vel Regia auctoritatibus quomodolibet concessa, & consuetudine legitima præscripta acquisita, Apostoli- ca auctoritate, certis modo & forma confirmave- runt.

§. 2. Ac inter alia statuerunt & voluerunt, quod Monasteria, Priqratus, Ecclesiæ, Hospitalia, Capellæ, & loca dicti Ordinis & Congregationis, tunc & pro tempore existentia, ac eorum quodlibet, necnon Abbates, Priores, Abbatissæ, Fratres, & Sorores, ac personæ in eis degentes, jus & protectionem Beati Petri & Sedis Apostolicæ, ac sub eorum & sua protectione essent.

§. 3. Eademque Monasteria, Ecclesiæ, Priqratus, & loca manualia, grangie, possessiones, & bona, ac Prælati & personæ Congregationis prædictæ, ab omni impositione, & exactione

opatione, collecta, decima, charitativo subsidio, ac alio quocumque reali ac personali, mixto munere, vel gravamine, omnino immunes essent & exempti.

Leti omnia Congregationi iuncta, per eius praelatos confirmantur.

§. 4. Statuo praeterea, quod omnia & singula Monasteria, Hospitalia, Prioratus & beneficia Ecclesiastica, & loca eidem Congregationi unita & aggregata, seu in posterum aggreganda per quoscumque, cuiusvis dignitatis fuerint, in titulum vel commendam obenta, cum primum per decessum illa obtinentiura vacarent, ad eundem Ordinem effectualiter revertentur, & Congregationi praedictae huiusmodi pleno jure, & cum effectu aggregantur, possentque Praelati & alii, qui beneficia & loca aliqua dicti Ordinis, in titulum vel commendam haberent, titulo & administrationi dictorum locorum in manibus Generalis, & Capituli cedere, qui possessiones huiusmodi admittendi potestatem habere intelligerentur ad hoc, ut eidem Congregationi unirentur, & effectualiter aggregarentur, ita tamen, ut loca, quae sic applicari contingeret, Monachis dictae Religionis juxta eorum instituta concedenda, debitis propterea non fraudarentur obsequiis, sed per Praelatos Monasteriorum vel locorum quibus applicata forent, & annexa, onera & officia consueta implerentur.

Praelatorum ejusdem Monasterii Praefectorum numerum taxarunt.

§. 5. Insuper statuerunt & ordinarunt, quod & ejusdem Ordinis Praelatorum numerus augeri non posset, ne plures essent quam septem, qui essent ejusdem Monasterii professi, excepto tamen Generali, qui in dicto numero non comprehenderetur.

Generali potestatem absolvendi Monachos, & amplissimam dederunt.

§. 6. Ac propterea eidem Generali pro tempore existenti ut Monachos, ac Moniales d. Congregat. a quibusvis etiam majoris excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & poenis, a jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus pro tempore irretiti forent, etiam si illorum absolutio dictae Sedi specialiter vel generaliter reservata foret, satisfacto tamen iis ad quorum instantiam censurae ipsae forsitan emanaverant, ac a quibusvis irregularitatibus, tam de jure quam ex ipsius Eremitae constitutionibus, & regularibus institutis, quomodolibet provenientibus, & quibuscumque aliis peccatis, criminibus, excessibus, & delictis quantumcumque gravibus & enormibus, etiam talibus, quod de illis esset Sedes praedicta merito consulenda, & dictae Sedi qualitercumque reservatis, exceptis contentis in Bulla in die Coenae Domini legi consueta, quoties opportunum foret, eorum confessionibus diligenter auditis, absolvere, ac eis pro commissis poenitentiam salutarem injungere, ac seipsum, etiam a quocumque alio Praelato vel Eremita Sacerdote vices suas illi committendo, absolvi facere liberè & licitè posset, facultatem concesserunt.

Priori & Eremitis Camaldulensibus, omnia indulta Eremitae S. Romualdi communicarunt.

§. 7. Eisdemque Priori & Eremitis Eremitae huiusmodi, quod omnibus & singulis privilegiis, indultis, concessionibus, indulgentiis, & gratiis Eremitae S. Romualdi, aliis de Massalio, in genere quomodolibet concessis, approbatis & innovatis, ac quibus Eremitae Congregationis S. Romualdi huiusmodi utebantur, potiebantur, & gaudebant, ac uti, potiri, & gaudere poterant quomodolibet in futurum, uti, gaudere & potiri liberè & licitè possent.

Dubiaque desuper erit da in favorem Congreg. interpretari decreverunt.

§. 8. Et quod quicquid dubii in dictis privilegiis, concessionibus, & gratiis emerferit, id data verborum ambiguitate, ac juris peritorum interpretatione, in favorem Congregationis, & locorum particularium ejusdem interpretari deberet, statuerunt & ordinarunt, prout in diversis dictorum praedecessorum desuper confectis literis & ordinationibus viva vocis oraculo factis plenius continetur.

Hic modo Pont. praedicta omnia confirmat.

§. 9. Quare pro parte Generalis, & Visitatorum, ac Prioris Eremitae, necnon Congregationis ejusdem Eremitae, ac S. Michaelis de Murano huiusmodi nobis fuit humiliter supplicatum, ut singulis praedictis, caterisque in eisdem literis contentis robor nostrae approbationis adjicere, & aliis in praemissis opportunè providere de benignitate Apost. dignemur. Nos igitur eosdem Generales & Visitatores, ac Priorem Eremitae, necnon Congregationem ejusdem Eremitae, & S. Michaelis de Murano, ac singulares personas Monasteriorum & locorum eorumdem specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, precibus etiam Venerabilis fratris nostri Prothomaei Episcopi Tusculanensis S. R. E. Card. Gohensis nuncupati, ejusdem Ordinis & Religionis Camaldul. Protectoris inclinati, eisdemque Generali, & Visitatores praedictos a quibusvis excommu-

nicationibus & censuris, ac singulari litterarum praedictarum veteres tenores, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, inseruntur, praesentibus pro appropinquationibus, unionibus, aggregationibus, & incorporacionibus singulorum Monasteriorum, Ecclesiarum, Hospitallium, Beneficiorum & locorum quocumque, in eisdem praedecessorum literis, & praesertim Leonis X. expressorè, eidem vestrae Congregationi vigore eorundem indultorum Apostolic. & facultatum huiusmodi hucusque factas, & quae effectu sortitae sunt, ratas & validas, ac efficaces existere decernimus & declaramus. Necnon uniones & aggregationes huiusmodi, ac omnia & singula privilegia, facultates & indulta praemissa, prout expressa sunt, necnon omnia & quaecumque alia privilegia, indulgentiae, concessiones, exemptiones, immunitates, facultates & gratias, tam spirituales quam temporales, Generali, Visitatoribus, Priori, & Congregationi, ac Ordini praedicto, necnon Monasteriis, Ecclesiis, domibus & locis, illorumque singularibus personis, tam per dictos praedecessores, quam alias quomodolibet dicta auctoritate Apost. concessa, necnon singulas dictorum praedecessorum literas, ac omnia & singula in illis contenta, & inde secuta quaecumque, quatenus sint in usu, & prout haecenus observata fuerunt, Apostolica auctoritate praedicta, ex certa nostra scientia tenore praesentium approbamus, confirmamus & innovamus, illisque perpetuae, ac inviolabilis firmitatis robor adjuicimus, ac omnes & singulos, tam juris quam facti, ac solemnitatum quorumcumque quomodolibet ommissarum, aliosque defectus, si qui forsitan intervenerint in eisdem, Supplementis, unionibus & aggregationibus, ac omnia alia & singula praemissa, & in eisdem literis contenta, & comprehensa, ac superius expressa, eisdem Generali, Visitatoribus, Priori, & Congregationi, ac praedictis, eorumque personis & Ministris, & cuilibet eorum, auctoritate & tenore praedictis, etiam Motu proprio, & ex certa scientia nostra, ac de Apostolica potestatis plenitudine perpetuo concedimus & indulgemus.

Ordo ut in praedictis Congreg. confirmat.

§. 10. Ac districtius praecipiendo mandamus quibusvis Archiepiscopis, Episcopis, ac locorum Ordinariis quibuscumque, ut super privilegiis, exemptionibus, immunitatibus, facultatibus, gratiis huiusmodi, tam spiritualibus quam temporalibus, eisdem Generali & Abbatibus, etiam ratione Visitationis, correctionis, aut alio quovis pre-textu, etiam respectu Monasteriorum Monialium ejusdem Ordinis, sub cura & gubernio Generalis & Abbatum praedictorum existentium, ullatenus molestare, inquietare, vel perturbare audeant vel praesumant.

Tandem ramum Regium Congreg. elargit.

§. 11. Ac praeterea volentes eosdem Generalem, Visitatores, Priorem Eremitae, necnon Congregationis ejusdem Eremitae, ac Sancti Michaelis de Murano, ac Ordinem praedictum Camaldulensem amplioribus favoribus & gratiis prosequi, eisdem Generali, Visitatoribus, Priori, Monasteriis, domibus, & locis Ordinis & Congregationis praedictae omnia & singula privilegia, prerogativas, concessiones, jurisdictiones, antelationes, favores, facultates, declarationes, dispositiones, immunitates, exemptiones, indulgentias, quocumque generis existentia, necnon indulgentias etiam plenarias, ac peccatorum remissiones, & ceteras gratias spirituales & temporales, quibusvis aliis Regularium Congregationum Ordinibus, eorumque Monasteriis, tam virorum, quam mulierum, eorumque Generalibus, Abbatibus, aliisque Superioribus & personis eorumdem, in quibuscumque Mundi partibus existentibus, aliis quomodolibet concessa & concedenda, ac quibus de jure, usu, consuetudine, vel privilegio, aut concessione Apostolica, Regia, Imperiali, Archiepiscopali, Episcopali, in genere vel in specie, tam conjunctim, quam divisim, etiam per viam communicationis & extensionis aliis quomodolibet utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri & gaudere quomodolibet possunt & poterunt in futurum, etiam si talia sint vel fuerint, quae specialem & individuum requirerent mentionem, seu praesentibus de verbo ad verbum insertionem, & seu particularem concessionem, eisdem auctoritate & tenore perpetuo communicamus, extendimus & concedimus. Ita quod iidem Generalis, Visitatores, Monasteria, & loca praedicta, ut praefertur, ac eorum Praelati, Fratres, & personae praedictae, ac eorum res & bona, sub eorum

Quia diligenter vide m. tatione bullae Pauli Romae.

tendit, necnon Monasteriorum, Prioratum, dignitatum, & aliorum quoruncumque beneficiorum Ecclesiasticorum, quae quomodolibet obtinent, & impoſitam obtinebunt, ac etiam quorundam collatio, proſcriptio, & quavis alia diſpoſitio illis ex cauſa facta per eos ceſſionis, & ſignificati, & adminiſtrationis, ſeu commenda, aut reſignationis Eccleſiarum, Monasteriorum, & aliorum huiusmodi beneficiorum, Apoſtolica auctoritate reſervata, & exiſtis, vel in poſterum reſervabitur, & quae etiam aliorum quorundam inferiorum collatorum, aut collatricum, conſuetudinem vel diſpoſitionem, de iure, privilegio, conſuetudine, aut aliis quomodolibet pertinentia, ac etiam illa commendandi, ac alias de eis diſponendi, vel de conſenſu ipſorum Cardinalium requirendo in proſcriptione eorundem beneficiorum apud Sedem praedictam, ut praefertur vacantium, per Sanctitatem ſuam facienda, & quod ſine conſenſu huiusmodi factae proſcriptiones, & quavis alia diſpoſitiones nulle & irritae ſint, omnibus & ſingulis Cardinalibus praedictis per quoscumque Romanos Pontifices, ac Sanctitatem ſuam, & dictam Sedem, etiam Motu proprio, & ex certa ſcientia, deque Apoſtolica potestate plenitudine, & conſiſtorialiter, ac etiam ex pactis inter dictos Pontifices & Cardinales diversis temporibus factis, firmatis, & iuratis, ac quibusvis oneratis, & aliis cauſis conceſſa, etiam iteratis, aut multiplicatis vietibus approbata, innovata ac extenſa, quibuscumque concepta formulis, ac etiam reſtitutivis, mentis atteſtativis, praefertivis, derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacissimis & inſolitis clauſulis, necnon vim contractus inducentibus, ac irritanti, & quod ſine eorum conſenſu derogationes pro tempore factae nemini ſuffragentur, aliisque decretis ſuſtulſa, quorum omnium tenores Sanctitas ſua haberi voluit pro expreſſis, ſpecialiter & expreſſe revocavit, literaſque Apoſtolicas deſuper conſectas, & quoad ea in quibus illa effectum nondum ſortita erant, & inde ſecuta quaecumque caſſavit, annullavit, viresque, & effectum de cetero non habere decrevit.

Declaratio.

§. 2. Salva tamen remanente facultate conſenſus per ipſos Cardinales in proſcriptionibus Apoſtolicis beneficiorum per obitum familiarium continuorum commensalium eorundem Cardinalium, etiam apud Sedem praedictam vacantium, praestandi juxta formam Regulae Cancellariae Apoſtolicae super hoc editae, & in caſibus tantum in ipſa Regula expreſſis. Volens ulterius quod eadem beneficia per obitum familiarium, continuorum commensalium eorundem Cardinalium poſthac, tam apud eandem Sedem quam extra Romanam Curiam vacantia, etiamſi ad alictus alterius Cardinalis collationem, vel alia diſpoſitionem pertinere deberent, etiamſi tunc ceſſent aliae Apoſtolicae reſervationes haecenus editae, nihilominus in poſterum diſpoſitioni Sanctitatis ſuae reſervata ceſſent, ita ut in proſcriptionibus talium beneficiorum super expeditionibus literarum illius Cardinalis, cujus familiaris defunctus extitit, ſi ipſe Cardinalis tunc praesens in eadem Curia fuerit, conſenſus requiri omnino debeat, non autem beneficia huiusmodi ad collationem, ſeu quamvis aliam diſpoſitionem Cardinalis ordinarii collatoris ullo modo pertineant, nec ejuſdem Cardinalis ordinarii collatoris, etiamſi in Romana Curia praesens fuerit, conſenſus quoquo modo requiratur. Eaſdemque conſtitutiones, & Regulas Cancellariae, etiam declaratorias super beneficiis familiarium praedictorum Cardinalium editas, tam quoad Cardinales indulta huiusmodi habentes, quam non habentes, atque adeo indulta ipſa ad terminos praesentis conſtitutionis reduxit & moderatus fuit.

Declaratio irritans.

§. 3. Decernens ſic in iis, caeterisque omnibus praemissis per quoscumque, & etiam cauſarum Palatii Apoſtolicum Auditorum, & eorundem Cardinales, ſublata, & necnon irritum & inane quicquid ſecus super his per quoscumque etiam praetextu facultatum, indulgentiarum & conceſſionum huiusmodi, ſcienter vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariis.

§. 4. Praedictis & quibusvis aliis Regulis, conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, caeterisque contrariis quibuscumque non obſtantibus.

Papa ſubſcripſit.

Placet publicetur & deſcribatur.

INNOCENTIVS XI. PONT. SCIENT.

Innocentius Papa Nonus, Bononiensis, Ioan. Anton. Factinettus antea dictus, Presb. Card. tituli Sanctorum Quatuor Coronatorum. Creatus tertio Kal. Novembris. Coronatus tertio Nonas Novemb. Anno Domini 1591. Vixit menses duos. Creavit Card. duos. Obiit tertio Kal. Januarii Anno Domini 1592. Sepultus fuit in Basilica Principis Apost. Vacavit Sedes dies triginta.

Confirmatio & extensio conſtitutionis Pii V. & Greg. XIII. Sixto V. & Greg. XIV. comprobatae, de non alienandis & infeudandis Civitatibus, & aliis locis Sedis Apoſtolicae.

Hac Pii V. prohibitio est in eius Bulla 35. Admonet, ubi plene tibi indicavi ejus declarationes & ampliationes. Et conſtitutio Greg. XIII. est 3. sup. ac Sixti V. est 26. sup.

Vide addita ad Leon. I. sup. lib. 1.

INNOCENTIVS EPISCOPVS, SERVVS SERVORVM DEI: AD PERPETUAM VEL MEMORIAM.

UAE ab hac Sancta Sede, cui licet indigni, auctore Domino praesidemus, pie & salubriter sancita & ordinata noscuntur, ea ut perpetuo firma, illibataque permanent, non solum conſenſus, approbationis & innovationis nostrae munimine roboranda, sed etiam declarationis praesidio, quatenus expedire visum sit, fulcienda censemus. Et praecipue muneris nostri esse ducimus, ea quae a praedecessoribus nostris Romanis Pontificibus, ad patrimonii, dignitatis, & amplitudinis Sanctae huius Sedis conſervationem & incrementum laudabiliter disposita, & conſtituta sunt, in nobismetipsis servare, & aliis servanda tradere & demonstrare.

§. 1. Sane fel. rec. Pius Papa V. praedecessor noster, de conſilio & assensu venerabilium fratrum suorum tunc S. R. E. Card. optimam & saluberrimam Conſtitutionem edidit, & promulgavit tenoris sequentis.

Omittitur insertio huius Bullae, cum ea sit posita in loco tibi in rubr. cit.

§. 2. Quam quidem Conſtitutionem pie mem. Gregor. XIII. Sixtus V. & Greg. XIV. Rom. Pontif. pariter praedecessores nostri, sicuti in ea cavetur, servare jurarunt, ac per eorum literas approbarunt, confirmarunt & innovarunt, prout in illa plenius continetur.

§. 3. Nos itaque officii & conscientiae nostrae debito satisfacere

Edita

159

Exord

Pii V. conſilio & assensu

Conſtitutionem Gregor. XIII. Sixti V. & Greg. XIV. confirmarunt & innovarunt